

τέρα, ἵνδικτιῶν δεκάτης, ἔτει ἔξακισχιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ [†1192], μηῆμης τελούμένης τοῦ μεγάλου ἐν μάρτυσι καὶ θαυματουργοῦ Ἀραρύρου Πατελεήμονος».

ΣΞΓ'.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Οὕτω δεῖν ἔγνωμεν ἐπιγράψαι πόδες τὸ τεῦχος διὰ τὸ ποικίλον τῆς περιεχομένης ὅλης, ἀντὶ τῆς προτέρας ἐπιγραφῆς: 'Ἐρμηνεία εἰς τὰς Ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου, διότι τοιαύτη τις ὑπάρχει προτεταγμένη. "Εστι μὲν οὖν σχῆματος δγδόσου μικροῦ, συγκείμενον ἐκ 276 φύλλων περγαμηνῆς ἔξαιρέτου, περιλαμβανούτων στίχους πῆ μὲν τρεῖς καὶ εἴκοσι, πῆ δὲ τέσσαρας καὶ εἴκοσιν, ἔστιν οὐ δὲ πέντε μέχρις ἐννέα καὶ εἴκοσι, λεπτογραμμίᾳ δὲ καὶ μέλανι ὑποχέρρῳ ὑπὸ δύο συνηλικιωτίδων χειρῶν περὶ τὴν Ι' ἔκατονταετηρίδα κεκαλλιγραφημένον, οὐ μὴν δὲ καὶ ὥρθιογραφημένον ἐλλιπεῖς μέντοι ἔστι τῆς τε ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ μὲν τῶν λέξεων ἀπαντᾶ δισταῖς περιεστιγμένον στιγμαῖς, οὐδαμοῦ δὲ τὸ ἐν μέσῳ, πλὴν τοῦ διαιρετικοῦ, ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐ εὑρηται· καὶ προσγεγραμμένον μὲν σπανιώτατα ἀπαντᾷ, ὑπογεγραμμένον δὲ οὐδόλως. Λείπει δὲ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ ῥῶς περ καὶ τοῦ δισσοῦ ὁ πνευματισμός. Τὸ δὲ αὖ ἐφελκυστικὸν γένεται ἀδιακρίτως καὶ πρὸ συμφώνου. Πνεύματα δὲ ὄρῶνται τὰ τοῦ Η ἡμίτομα Κατάμονη δὲ ἀπόστροφος ἔχει ὅπως καὶ νῦν. Ἄλλὰ καὶ στίξεως σημεῖα ἀπαντῶσι μόνον ἡ μέση καὶ ἡ τελεία στιγμῆς, ἀδιακρίτως κείμεναι ἡ μὲν ἀντὶ τῆς δὲ καὶ τάναπαλιν οὐδαμοῦ δὲ εὑρηται τὸ ἐρωτηματικόν. Περιέχονται δὲ ἐν αὐτῷ τάδε:

α') **ΠΡΑΞΗ.** 1—119. 'Ἐρμηνεία εἰς τὰ τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔξῆς βιβλία: εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων· εἰς τὴν τοῦ Ἰακώβου καθολικὴν Ἐπιστολήν· εἰς τὴν Α' τοῦ Πέτρου· εἰς τὰς Γ' τοῦ Ἰωάρρου· εἰς τὴν τοῦ Ἰούδα· εἰς τὰς Πρὸς Κορινθίους Β' τοῦ Παύλου· εἰς τὴν Ηρόδες Ἐφεσίους· εἰς τὴν Πρὸς Φιλιππησίους· εἰς τὴν Ηρόδες Κολοσσαῖτες· εἰς τὰς Πρὸς Θεσσαλονικητές Β'· εἰς τὰς Πρὸς Τιμόθεον Β', καὶ εἰς τὴν Πρὸς Τίτον¹. "Εστι δὲ ἡ Ἐρμηνεία αὕτη οὐ συνεχῆς τις, ἀλλ' ἐκλογαὶ τινες μόνον ἀπηνθισμέναι ἀπὸ τῶν ἔξῆς ἀγίων Πατέρων τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, ὃν τὰ δύσματα πῆ μὲν φέρονται συγκεκομμένα, πῆ δὲ ὄλογραφα, μικροῖς κεφαλαῖσις γράμμασι σεσημασμένα· οἷον: Ἀθανασίου. Ἀλλως. Ἀμβροσίου. Ἀραστασίου Ἀρτιοχείας. Απολληναρίου;]. Ἀρχελάου ἐπισκόπου. Βασιλείου. Γερραδίου. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Γρηγορίου τοῦ Νόσσης. Εἰρηναίου. Εὐσεβίου. Θεοδωρίτου. Θεοδώρου τοῦ Μογίουεστίας;]. [Ιωανδρον] τοῦ Πηλονισιώτου. Ἰωάρρου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰωάρρου [τοῦ Δαμασκηνοῦ;]. Ἰωσήπου [τοῦ Ἰουδαίου²]. Καισαρίου. Κυρίλλου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Κυρίλλου τοῦ Ἱεροσολύμων. Λεοντίου μοραχοῦ. Μαξίμου μοραχοῦ. Μεθοδίου τοῦ] Πατάρων]. Σενηριαροῦ. Ὑπατίου; καὶ Ὡριγέτους³. "Αρχεται δὲ ἐκ τοῦ κεφ. α' ἐδαφ. 18 τῶν Ηράξεων· δύο γὰρ φύλλα ἔξερρύησαν τῆς ἀρχῆς. Καὶ τὸ μὲν

¹ Τὸ τεῦχος τόδε περιεγράψαμεν λεπτομερέστερον ἀξιώσει τοῦ πολυκλαύστου φίλου Σωφοκλέους Κ. Οίκονόμου.

² "Ινα μὴ φανείη παράδοξον, διὶ μὲν τοῖς ἔρμηνευταῖς τῆς Καινῆς Διαθήκης τέτακται καὶ ὁ Ἰουδαῖος οὗτος συγγραφεὺς, σημειούμενα διὶ μία καὶ μόνη ἔστιν ἡ ἀπ' αὐτοῦ μεταληφθεῖσα χρῆσις, ἀναφερούμενη εἰς ἔρμηνείαν τῆς ἐν ταῖς Πράξεσι (κα', 38) λατιν. λέξεως: Σεικάριος.

³ Περικοπάς τινας παρατιθέμενος παρὰ πόδας διπλῶς γνωσθῆ ὑπὸ τῶν θεολογούντων τις δὲ τὴν σειρὰν τῶν ἐμηνευτῶν ταύτην συναρμολογήσας, πάντη διάφορον οὖσαν ὃν ἡμεῖς γοῦν γινώσκομεν. "Ἐν δὲ τῇ πέζῃ τοῦ 117 φύλλου φέρονται τὰ ἔξῆς κινναβάρει γεγραμμένα περὶ τὴν Η' ἔκατονταετηρίδα, ὃς ἀπὸ τοῦ τῆς γραφῆς χαρακτῆρος εἰκάζεται: «Μέτρον στίχων πέφυκε τοντὸ τὸ γράμμα. Ἡ πρώτη χώρα δέχεται βραχὺ καὶ μακρόν, ἡ μακρὰ τὰ δύο· ἡ δευτέρα χώρα βραχὺ καὶ μακρόν· ἡ τρίτη δμοίσιας τῇ πρώτῃ, ἡ μακρὰ τὰ δύο· ἡ τετάρτη δμοίσιας τῇ δευτέρῃ βραχὺ καὶ μακρόν· ἡ πέμπτη μακρὸν καὶ βραχύν, ἡ βραχύα τὰ δύο·

χείμενον μετὰ καὶ τῶν δινομάτων τῶν ἔρμηνευτῶν γέγραπται μικροῖς κεφαλαίοις γράμμασιν, ἡ δ' ἔρμηνεα τοῖς συνήθεσιν. Ἐν τέλει δ' αὐτῆς τῶν τις νεωτέρων, τῆς ΙΓ' ἔκαπονταετηρίδος, ἵνα προτρέψηται τὸν ἐντυγχάνοντα τῷ τεύχει εἰς μελέτην τῶν προσωτέρω γεγραμμένων, ὑπέταξε τόνδε τὸν στίχον, κινναβάρει γεγραμμένον:

Πρόσωπε λοιπὸν εἰς τὴνδε θεωρίαν.

Εἰτ' ἄλλος μιᾶς ἔκαπονταετηρίδος νεώτερος προσέθηκε τοὺς ἐπομένους ἔξ., τῷ συνήθει μέλανι γεγραμμένους:

Ο θέλων γνῶναι εἰδήσεις γραφικάς τε,
Οι γράφοντές σοι δωδεκάς ἔστιν ὅλη
Σοφῶν ἀγίων διδασκαλῶν ἀρίστων,
Πεποικιλμένην ἐκ στοιχίων (οὗτω) σοι φράσιν,
Τετράς εἰκάδος διπαρτίζοντες ὅλην
. . . στίχοι δ' ἐπώνυμοι καὶ κλῆσις εἰς ἀρχήν τε.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΤΣΙΟΣ

Φύλλο. 120—191. "Οροι φιλοσοφικοὶ καὶ θεολογικοὶ κατὰ στοιχεῖον, συνειλεγμένοι ἀπὸ τῶν ἑνῆς ἀγίων Πατέρων τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καὶ τινῶν τῶν θύραθεν, ὃν τὰ δινόματα φέρονται περὶ τὴν φῶν μικροῖς κεφαλαίοις γράμμασι, τὰ μὲν τῷ ἀρκτικῷ μόνῳ σεσημασμένα, τὰ δὲ δυοῖν, ἄλλα δὲ πέντε, ἔστιν ἀ δὲ καὶ ὀλόγραφα· οἷον: 'Ἄμ[βροσίου] ή Ἀμφιλοχίου;'. 'Ἄρ[αστασίου τοῦ Ἀρτιοχείας;]. Β[ασιλείου]. Γ[ρηγορίου τοῦ Θεολόγου]. Γ[ρηγορίου τοῦ] Ν[ύσσης]. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Εὐ[σεβίου;]. Ἡλ[ιοδώρου;]. Θεοδωρήτου. Θ[τοῦ αὐτοῦ;]. Ἰονοτ[ίτρου]. Ἰσ[ιδώρου]. Ἰω[άννου τοῦ Χρυσοστόμου]. Κλ[ήμεντος Ἀλεξανδρέως]. Κυρίλλου. Λ[εοτίου Βυζαντίου;]. Μ[αξίμου]. Μηρᾶ μοναχοῦ. Ηλάτ[ωρος]. Ηνθαγόρου. Στεφάρου Φιλοσόφου, καὶ Φί[λωρος τοῦ Ιουδαίου]. "Αρχονται δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως Ἀγάπη, διότι ἐξέπεσον τὰ δύο πρῶτα φύλλα· οἷον: «Ἀγάπη ἐστὶν αὐξησις φιλίας πρὸς τὸν ιερίζοντας κτλ.¹».

γ') Φύλλο. 191—193. Τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν².

δ') Φύλλο. 193—197. "Ἐτερον Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ἐκ τῶν Ἀφρικανοῦ³.

ε') Φύλλο. 197—198. Σὺν Θεῷ τὰ διὰ τοῦ ὁ γραφόμενα ἐπὶ ἐτικῶς δυϊκῶς τε καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἱ αἰτίαι αὐτῶν.

Ϛ') Φύλλο. 198—281. Ὁμοίως τὰ διὰ τοῦ ὁ γραφόμενα ἐπὶ ἐτικῶς καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἱ αἰτίαι αὐτῶν. (Ταῦτα, ὡςπερ καὶ τὰ προηγούμενα, δινόματα ὃντα κύριά τε καὶ προηγορικά, ἐκτέθεινται κατὰ στοιχεῖον, καὶ εἰσὶ τὰ πάντα τριῶν δεόντων τριάκοντα πρὸς τοῖς ἔκαπον).

ζ') Φύλλο. 204—212. Ιωάννου Φιλοπότον Περὶ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαγόρων τοιουμένων⁴.

¹ Ἀλλαζ ἐκ τούτων σποράδην συλλεγέντα δημοσιεύομεν παρὰ πόδας, κατόπιν δηλαδὴ τῆς Ἐρμηνείας.

² Ἐπειδὴ τὸ συνταγμάτιον τοῦτο πολὺ διαφέρει τοῦ ἐν τοῖς ἐκδέδομένοις τοῦ ιεροῦ Πατρὸς συγγράμμασι φερομένου (ἕκδ. Κολωνίας [Λειψίας] 1632), ἐκδίδομεν αὐτὸν ἔχομένως τῶν Ὅρων.

³ Ἐκδέδοται τοῦτο ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἀββᾶ Λουδ. Duchesne ἐν τῷ Mémoire sur une mission au mont Athos, σελ. 132—39.

⁴ Ἐν τοῖς ὑπὸ Καρ. Λαζαρίου ἐκδοθεῖσι Glossar. Graeco-latin. et Latino-gr. σελ. 433 φέρεται: «Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρων τοιουμένων λέξεων», κοινῇ μὲν εἰς Κύριλλον ἐπιγεγραμμένη, δρυῶς δ' ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Φιλόκονον ἀποδοθεῖσα.

- η') **Φύλ.** 213—223. Σέξτου γρῶμαι. ('Εντεῦθεν ἀρχεται τῆς ἄλλης χειρὸς ἡ γραφή).
 θ') **Φύλ.** 223—226. Σέξτου γρῶμαι κατὰ στοιχεῖον.
 ι') **Φύλ.** 226—235. Περὶ βίου σώφρονος. ('Απάνθισμα γνωμῶν ἀπ' ἀρχαίων σοφῶν ἔστι καὶ τοῦτο).
 ια') **Φύλ.** 235—236. Περὶ ἀρετῆς γρῶμαι κατὰ στοιχεῖον.
 ιβ') **Φύλ.** 236—246. Ἀρχαίων φιλοσόφων γρῶμαι καὶ ἀπορθέγματα. (Συνειλεγμένα εἰσὶν ἀπὸ τῶν ἔξης σοφῶν: Ἀράξαρόν. Ἀραχάρσιδος. Ἀριστέρον. Ἀριστίππον. Βιάρτος. Βίωρος. Δημιοκρίτου. Διογένους. Θάλητος. Κλεοβούλου. Περιάρδρου. Πλάτωνος. Σόλωνος καὶ ἄλλων ἀνωνύμων).
 ιγ') **Φύλ.** 246—259. Λέξεις μεθ' ιστοριῶν ἐκ τῶν Δημοσθέοντος Λόγων. (Αὗται εἰσὶ σχόλια εἰς τοὺς ἔξης τοῦ ῥήτορος Λόγους, ὃν αἱ ἐπιγραφαὶ φέρονται περὶ τὴν τοῦ τεύχους φαν μικροῖς κεφαλαίοις γράμμασιν, ἥτοι: εἰς τὸν Ὁλυνθιακὸν Β'. εἰς τὸν Κατὰ Φιλίππου [Α']. εἰς τὸν Περὶ τῆς εἰρήνης· εἰς τὸν Κατὰ Φιλίππου Β'. εἰς τὸν Περὶ Ἀλογῆσον· εἰς τὸν Περὶ τῶν ἐν Χερρόνικῷ· εἰς τὸν Κατὰ Ἀρδροτίωνος· εἰς τὸν Κατὰ Μειδίου· εἰς τὸν Κατὰ Ἀριστοκράτους· εἰς τὸν Ὑπὲρ τοῦ στεφάρου· εἰς τὸν Περὶ παραπρεσβείας· εἰς τὸν Κατὰ Τιμοχρύτους· εἰς τὸν Πρὸς Δεπτίηνην· εἰς τὸν Κατὰ Ἀριστογείτονος [Α']. εἰς τὸν Κατὰ Κόρωνος, καὶ εἰς τὸν Κατὰ Ὁλυμπιοδώρου. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν Λέξεων τούτων γενομένης μοι ἔξερενησεως εὑρον καὶ χωρία ἀναφερόμενα εἰς ἄλλους τῶν τοῦ ῥήτορος Λόγων, οὓς οὐκ οἶδος ὅπως ἀνεπιγράψους παρῆκεν ὁ ἀντιγραφεύς· οἷον: εἰς τὸν Ὁλυνθιακὸν Γ'. εἰς τὸν Κατὰ Φιλίππου Γ'. εἰς τὸν Πρὸς Εὐβοιανδηνην· εἰς τὸν Κατὰ Φιλίππου Δ'. εἰς τὸν Κατὰ Ἀρόβον Α', καὶ εἰς τὸν Κατὰ Διονυσοδώρου. Εἴθ' οὕτως ἀπὸ τοῦ **Φύλ.** 259—263 ἐπονται ἔτεραι Λέξεις συνημμέναι μὲν ταῖς προτέραις, οὐκ ἀπαντῶσαι δὲ παρὰ Δημοσθένει, ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς λοιποῖς τῶν Ἀττικῶν ῥήτορων, δσον γε ἐνεχώρει μοι ἔρευνησαι. Ἐνδείχ δὲ τῶν χρηζόντων βοηθημάτων οὐκ ἔχω εἰπεῖν εἴτε ῥητορικαὶ εἰσὶ λέξεις, εἴτε ἔξ ἄλλων μετελήσθησαν συγγραφέων. "Ἀρχονται δὲ ἀπὸ τοῦ: Εἰρεσιώνη καὶ τελευτῶσιν εἰς τό: Εἴρων".
 ιδ') **Φύλ.** 263—268. Λέξεις μεθ' ιστοριῶν ἐκ τοῦ Θουκυδίδου².
 ιε') **Φύλ.** 260—269. Αἰσχίρον εἰς τὸν Κατὰ Τιμάρχου· εἰς τὸν Περὶ τῆς παραπρεσβείας· καὶ εἰς τὸν Κατὰ Κτησιφῶντος (Σχόλια ἀηλονότι).
 ιε') **Αὗτ.** Περὶ μέτρων. (Συντομώτατόν ἔστι τοῦτο· μεθ' ἐ φέρονται οἱ ἔξης δύο στίχοι, ἐκάτεροι γραφέντες ὑπὸ τῶν αὐτῶν χειρῶν, αἱ καὶ ἐν τῷ φύλλῳ 119 ἔγραφαν):

Τὸ τερματίζειν οἰδεν ἀκμὴν ἡ βίβλος·
 Τὸ δὲ προβαίνειν ἀσπάζεται γνησίως.

- ιζ') **Φύλ.** 269—276. Πυθαγόρον δόξα περὶ ἑρός Θεοῦ.—Πλάτωνος δόξα.—Ἐρμοῦ Τριγμεγίστου δόξα.—Σοροκλέους δόξα.—Ξενοφῶντος δόξα.—Πορρυρίου, ως Πλάτωνος εἰπόντος περὶ τάχαθοῦ, ἐκ τοῦ Δ' Λόγου Φιλοσόφου 'Ιστορίας.—Ὀρφέως.—Ἐρμοῦ

¹ Τὰς εἰς Δημοσθένη, Αἰσχίνην κλπ. ἀναφερομένας Λέξεις ταύτας μετὰ καὶ τῆς παρούσης τοῦ τεύχους περιγραφῆς ἐκδεδώκαμεν τῷ 1877 ἔτει ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Ἀθήνης γαλλικῆς σχολῆς ἐκδιδούμενῳ Bulletin de Correspondance Hellénique ἔτους Α', σελ. 1—16 καὶ 137—55.

² Τούτων ἀντίγραφον εἴχον ἀποστείλας εἰς Παρίσιον τῷ ἀνωτέρῳ μνησθέντι: καλῷ κάγαθῷ φίλῳ Duchesne,³ καὶ ἐκδέδωκεν αὐτὰς, ἐν τῇ Revue de Philologie de Littérature et Histoire anciennes. 2e livraison-Avril 1877, σελ. 152—58. Συνετέλεσαν δ' αὗται εἰς διόρθωσιν τοῦ κειμένου τοῦ Ξενοφῶντος ἐν τοῖς 'Ελληνικοῖς αὐτοῦ [Α', ζ', θ'], καὶ εἰς ἀποκατάστασιν τῆς γνησίας γραφῆς δύο λέξεων ἐν τῷ Θουκυδίδου κειμένῳ [ζ', οδ'], αἵτινες πολλὰ τοῖς χριτικοῖς παρέσχουν ἔκπλακαι πράγματα, ἥγουν τῶν: ΟΡΑ ΚΑΙ, εἰς ΘΡΑΚΑΣ διαστραφεισῶν.

Τριεμεγίστου.—Τοῦ αὐτοῦ.—Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν Τὰτ διεξοδικῶν Λόγου πρώτου περὶ Θεοῦ.—Περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· Πορφύριος φησὶ Πλάτωνος ἐκτιθέμενος δόξαν.—Τοῦ αὐτοῦ Πορφυρίου περὶ Πλάτωνος.—Ἐρμοῦ ἐκ τῶν Πρὸς Ἀσκληπιὸν Λόγου Γ' περὶ Θεοῦ.—Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Ἀσκληπιὸν Λόγου Γ'.—Πλοντάρχου ἐκ τοῦ Β' βιβλίου φυσικῶν δογμάτων συναγωγῆς, περὶ τοῦ κόσμου.—Δόξα Πλάτωνος περὶ οὐρανοῦ.—Πλοντάρχου περὶ εἰδονος Θεοῦ, ἐκ τοῦ Α' βιβλίου φυσικῶν δογμάτων συναγωγῆς.—Ἐρμοῦ τοῦ Τριεμεγίστου ἐκ τοῦ Πρὸς Ἀσκληπιὸν Λόγου.—Τοῦ αὐτοῦ, ως ἐκ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ κτίσματα.—Πλάτωνος δόξα περὶ κόσμου. Ἐπὶ δὲ τῆς ὥας τῶν φύλλων 270 καὶ 271 φέρονται τὰ ἔξι, χαρακτήρα τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος ἐμφανιγοντα, καὶ πιθανῶς τῆς αὐτῆς χειρός, ἡς μνεῖα ἐγένετο ἀνωτέρω· ἀπέρ μέντοι ἡκρωτηρίασεν ἐν μέρει ἡ τοῦ βιβλιοδέτου κοπίς βαθύτερον κατενεγένεται. Μεταγράφομεν οὖν ταῦτα, οὐχ ὡς λόγου τινὸς ἡ μνήμης ἀξια, ἀλλὰ χάριν μόνον ἀκριβεστέρας τοῦ τεύχους περιγραφῆς. Ἐχουσι δὲ ὠδε¹: «Οἱ Ἐπτὰ σοφοὶ οὗτοι ἡρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τοῦ ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν τάδε· εἰσὶ δὲ τὰ ὄντατα αὐτῶν: α') Τιτάν. β') Βίας· γ') Σόλων. δ') Χίλων· ε') Θουκυδίδης· σ') Μέρανδρος· ζ') καὶ Πλάτων.

'Ο Τιτάν.—Προφήτευσον ἡμῖν, προφῆτα φημί· Ἀπόλλων [γρ. "Ἀπόλλων], τί ἐστι, τίνος τε εἴη μετὰ σὲ δόμος οὗτος.—Ἀπόλλων εἶπεν· Οσα μὲν πρὸς ἀρετὴν [καὶ] κόσμον ὅρωρε ποιεῖν, ποιεῖτε. Ἐγὼ γάρ ἐφετμέω τρεῖς ἐνα ύψιμέδοντα, Οὐ λόγος ἀφθιτος ἐν ἀδαετ κόρη ἔσται ἔγκυμος. Ωςπέρ γάρ πυρρόρον τόξον ἀπαντα κόσμον ζωγρήσας, Πατρὶ προσάζει δῶρον· Μαρία δὲ τούνομα αὐτῆς.—Ψεύδει [γρ. Ψεύδη], Ἀπόλλων [γρ. "Ἀπόλλων].—Ο δ' εἶπεν· Οὐ μὰ τὸν ἐν στέρνοισιν ἐμοῖσι σείοντα χαλινά.—Βίας εἶπεν· Οὐκ ἐφικτὸν μὲν εἰς ἀμυήτους εἶπεν τοιαῦτα, ἡ φανερῶς ἀπωσθήσεται· πλὴν τῷ νοὶ ἀκούσατε· Οὐτός ἐστι φῶς νοερὸν ἐκ φωτὸς νοερ[οῦ], καὶ ἦν αὐτ[ῷ] ἐνωσις· ἐκ [τοῦ] αὐτοῦ νοῦ [φωτὶ] καὶ πνεύματι. Πάν[τα] ἐξ αὐτοῦ ὑπ' [αὐτοῦ] γόνιμος ἐκ γο[νίμου] φύσει [κατελθῶν] ἐπὶ γονίμ[ῳ] ὕδατι, γόν[ιμον] ὕδωρ ἐπο[ίησεν].—Σόλων εἶπεν· Οὐτός ἐστιν [ἀ]π' οὐρανῶν [μεγάλως] βεβηκώς καὶ ὑπερβάλλων [ἀθάνατον, ἀέν[ναον]] πῦρ, ὃν τρε[μει] οὐρανός, γαῖ[ά τε] καὶ θάλασσα, τάρταρο[ι], βύθιοι [δαίμονες], αὐτοπάτ[ωρ] τρισόλη[ιος].—Χίλων εἰ[πεν]: Ὁψέποτέ [τις] ἐπὶ τὴν πολυσχιδῆ ταύτην ἐλάσσει γῆν, καὶ δίχα σφάλμ[ατος] σάρξ γενήσεται, ἀκαμάτοις θεότητος, ἀνιάτοις παθῶν λύσει φθοράν· καὶ τούτῳ γενήσεται φθόνος λαοῦ· καὶ πρὸς ὑψος κρεμασθεῖς, καὶ [γρ. ώς] θανάτου κατάδικος, πάντα πράσεως [γρ. πραέως] πελεσται·—Θουκυδίδης εἶπεν· Ἀκατάστατος [γρ. "Ἀκάματος] φύσις Θεοῦ γεννήσεως· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὁ αὐτοῦ οὐσιοῦται Λόγος.—Μέρανδρος εἶπεν· Θεὸν σέβου καὶ μάνθανε. Μὴ ζήτει δὲ τίς ἐστι καὶ πόθεν [γρ. ἡ πῶς] ἐστίν. Ως δητα τοῦτον καὶ σέβου καὶ μάνθανε. Ἀσεβῆς γάρ τὸν νοῦν ὁ θέλων μανθάνειν Θεόν.—Πλάτων εἶπεν· Ο παλαιὸς νέος, καὶ ὁ νέος παλαιός. Ο πατήρ γόνος, καὶ ὁ γόνος πατήρ. Τὸ δὲ τρία, καὶ τὰ τρία ἐν. "Ασαρκον σαρκικόν. Γῆ τέτοκε τοῦ οὐρανοῦ γεννήτορα».

"Ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐρμηνείας.

Τοῦ Χρυσοστόμου.

"Ἐπτὰ στάδια ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλήμη.

Εὐσεβείου (οὕτω).

"Καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησεν».

'Απηλθεν Ιούδας καὶ ἀπήρτησεν ἐαυτὸν ἐν τῷ σχοινίῳ μετὰ τὸ φίγαρον αὐτὸν τὰ ἀρ-

¹ Τῶν ἐν τῷ τεύχει λελωβημένων τὴν ἀναπλήρωσιν καὶ ἐνίων τὴν διόρθωσιν, ἀ καὶ βλέπει ὁ ἀνχυνώστης ἐν ἀγκύλαις περικλειστα, ἐποιησάμεθα νῦν ἐξ ἑτέρου χειρογράφου τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 82, ἐν φά τὰ αὐτὰ εὑρηνται ἐν φύλ. 186.

γύρια· τῆς δὲ σχολέων κατ' οἰκογονίαν Θεοῦ φαγήσης (οὗτω) εἰς γῆν ἔπεσεν· οὐκ ἀπέθανεν δὲ παρενθύ, ἀλλὰ χυθέριων αὐτοῦ τῷρ σπλάγχνῳ ἐτέθη ἐν κραβάττῳ (οὗτω) δύο ἡμέρας ἡμιθρητος καὶ ἀπνευστιῶν, ἐκ δὲ τοῦ κραβάττου ἐκπεπτωκὼς φαγῆται μέσον, καὶ τότε ἀποθανεῖται τελείως τῷρ σπλάγχνῳ αὐτοῦ ἐξοχευθέρτων (οὗτω).

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

«Δεξιμετέζόμεναι γλώσσας ώρες πυράς».

*Μεριζόμεναι δὲ τὸ τοῦ χαρίσματος διάφορον πῦρ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πῦρ κατα-
γελλον τὴν μοχθηρότατην φίλον.*

Exodus.

Καθεζομέναις δὲ διὰ τὸ βασιλικόν, καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγίοις ἀράπανον.

Kvopollov.

• Καὶ ποέεντο λαλεῖν ἐτέρως γλώσσας;

Γαλιλαῖος ὁ Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, ἦ ἐπέρσιζερ, ἦ ἐμήδιζερ. Ἰωάννης καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι πᾶσαν γλῶσσαν ἐλάλουν τῷν Ἐθνῶν, κτλ.

Τοῦ ἀγίου Ἐπιφανέου περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Κόρος σίτον μόδιοι λ', ὁ κέκληται χώρ. **Χώρ** λέγεται ἀπὸ τοῦ τῶν βουρῶν ὑποθέσεως (οὗτῳ)· χωρία γὰρ καλεῖται βουρός [βουρισθέντες γὰρ οἱ λ' μόδιοι φορτίοι ποιοῦσι καμήλου¹]. **Θεκὴλ** [γρ. Θεθὲκ²] κριθῆς μόδιοι ιε', ὁ καλεῖται ἐπαρμα. **Κάδος** ἔλαιον ἔστι ξέστωρ³ ν'. "Εστι δὲ τοῦτο τῆς τοῦ ἔλαιοτρίπτου ἐργασίας. **Μνάσις** [γρ. Μνασίς] ἔστι μοδίων οὐσίαν ἡ κριθῆς μέτρων [γρ. μέτρον]. **Σάτον** ἔστι μόδιοι κουμουνάτοι, ὡς εἶναι μόδιοι α' καὶ τέταρτον, ὑγροῦ δὲ ξέστωρ ν'. **Γόρμορ** μικρὸν μοδίων ιε', ξέστωρ ν'. **Μέδιμνον** μόδιοι ε', ὡς εἶναι μόδια δ' μέτρου ξέστωρ καὶ, ἄλλο δὲ σ'. **Χοῖνεξ** καὶ οἰφὲ ταῦτα ἔστιν· εστι δὲ μέτρον ξέστωρ β' καὶ ήμίσεως καὶ ποστημόριον, δὲ στι τῶν δύο δρακῶν τῆς χειρὸς τὸ μέτρον. **Ἄρτάβη** ἔστι ξέστωρ οὐδὲ μέτρον τέλειον. **Τρία** μέτρα σεμιδάλεως. "Εκαστον μέτρον γόμορ εἶχε· τὸ δὲ γόμορ δέκατόν ἔστι τοῦ μεγάλου μέτρου τῆς ἀρτάβης, τοντέστι ξέστωρ ζ' καὶ ε' (πέμπτον). **Τρία** κάνα **χονδρέτου**. Τὰ κάρα καριοκέλια καλεῖται. Χονδρίτου δέ ἔστιν εἶδος σίτον εἰς δύο τεμιγόμενον. **Νέβελ** οὖν μέτρον ξέστωρ πρ', ομνεῖ (οὗτῳ) ὑγροῦ τρία σάτα. **Κοτύλη** ήμισυ ξέστον ὑπάρχει· ἐκεῖθεν οἱ πωλοῦντες οἴροι η ἔλαιον κοτυλισταὶ καλοῦνται. **Τρυπέλειον** τὴν μὲρ πλάσιν ἔστιν δέκύβαφον, εἴτ' οὖν παρούσις, χωρεῖ δὲ ξέστον τὸ ήμισυ. **Ἀπόρυμα** [γρ. Ἀπόρρυμα] τὸ ήμισυ τοῦ σαττοῦ ἔχει· τὸ δὲ **Σαϊτὸν** καὶ ξέστωρ ἔστιν. "Εστιν ἐν τύπῳ κεραμίῳ [ἰσ. κεραμίου]. **Σαφεθά** ἔστι μέτρον ξέστωρ καὶ παρά τισι, καὶ παρ' ἄλλοις ιη' καὶ κδ'. "Ιν τὸ μέγα ξέστωρ ιη', τὸ δὲ ἄγιον θ'. **Καμψάκης** ὕδατος ξέστωρ δ'. **Χοῦς**, δὲ στι χονζά, τὸ μὲρ μέρα ξέστωρ η', τὸ δὲ ἄγιον ξέστωρ σ'. **Αλά-θαστρον** μύρου. Αλάβαστρον βισσίν ἔστι στρογγυλοειδὲς χωροῦ λίτρας μιαρ, ηγρούν

¹ Τὰ ἐν ἀγκύλαις περίχλειστα παρεγγέγραπται υπὸ νεωτέρας χειρὸς τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος. 'Η δ' αὐτὴ καὶ τὸ ω τῆς προηγουμένης λέξεως: χωρία ἔτρεψεν εἰς ἄ, ἵνα ἥ: χαρία.

² Κάνταυθα ἡ αὐτὴ χείρ ἐσημειώσατο ἐπὶ τῆς ὥχας γράμμασι λεπτεπιλέπτοις τάδε: «Κατὰ τὴν τῶν Ἐβραίων φωτήν γράφεται δὲ καὶ μέθεκτον, ὡς ὁ τῷ Ὀσηὴ τῷ προφήτῃ εἰρηγαῖ [γ', 2]: «Καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ μέθεκτον κριθῶν». Ἐν ἀρτιγράφοις δὲ γόμορ καλεῖται κριθῶν: δέκα γάρ καὶ ε' μόδιοι σημαίνονται οὗται».

³ Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἀεὶ γράφεται: ξεστῶτ.

ημίτρα. **Σέικλον.** Τὸ σίκλον ἔστι τὸ τέταρτον τῆς ὥγκλας¹, δπερ ἔστι ρόμισμα α' καὶ ημισυν. **Μεδεκώμ** λέγει τοὺς κνάθους· τὰς δὲ μασμαρώθ λέγει τοὺς διυλιστήρας, ἵτ' [ἰσ. εἰτ'] οὐν ιθμοὺς [γρ. ηθμούς]. **Κύναθος**, πῇ μὲν εἰς ἀπλοῦν ποτήριον, δὲ ἔστι ξέστωρ σ'. πῇ δὲ εἰς τριπλοῦν, δὲ ἔστι γ'. **Ἀντληητήρεον** [γρ. Ἀντληητήρεον] δέ ἔστιν ἀπὸ κεραμίου, ἀρτλοῦν διακαρῆς [γρ. διὰ μακρᾶς] λαβῆς. **Κύναθος** ἔχει ὥγκλας α'. δὲ τοῦ ἑλαῖον ὥγκλας α' καὶ ημίσεια. δὲ τοῦ οἴνου ὥγκλας α' καὶ ημίσεια σ'. δὲ τοῦ μέλιτος ὥγκλας α' καὶ ημίσεια. **Γόμορ** τὸ μέγα καὶ δὲ [ἰσ. δὲ καὶ] λεθέκ. λεθὲκ δὲ ὡς ἐρ τῷ προφήτῃ Ὁσκὲ εἱρηται [Γ', 2]: «Ἐμισθωσάμην ἐμαντῷ λεκέθ [γρ. λεθέκ] κριθῶν». Ἐν ἄλλοις δὲ ἀκτιγράφοις λέγει: «Γομόρ κριθῶν». Τὸ οὖν αὐτό ἔστιν οὐρά μόδιοι σημαίνονται». **Δραχμὴ** καὶ γράμματα γ'. **Δράξ** ἀλεύρου. Δράξ χειρὸς ἡ κράτησις γίνεται. **Ἔν τὸ μέγα ξέστωρ ιη'**, τὸ δὲ ἄγιον ξέστωρ θ'². **Κάδος** σέτου ξέστωρ ε' καὶ ημίσεως. **Μετροίης** [γρ. Μετρητής] ξέστωρ οθ'.

Περὶ σταθμῶν.

Ἄργυροι τὰ καὶ χαλκᾶ σταθμίζουσι γράμματα γ'. **Ἄργυρος** δὲ τέλειος λίτρας ρ'. **Ἄργυρος** καὶ μνᾶς καὶ μάνησόγκιας [ἀνάγν. μάνης ὄγκεια] κ', δὲ γίνεται λίτρα α', οὐγκίαι η'. **Ἀμφορεὺς** ξέστωρ κδ'. **Ἀσσάρεον** σταθμὸς γραμμάτων σ'. **Ἀσσάρεον** καλεῖται λεπτών ξ'. **Βαλλάντεον** δὲ φόλιες [γρ. φόλλιες], δηγαρίων σν' γίνεται, λιτρῶν τιβ' καὶ ημίσειας. **Δηνάρεον** σταθμίζει λίτραν α', ὥγκλας γ'. **Δεῖδραχμον** ἄγεον γραμμάτων σ'. **Κοδράντης**, τοῦμος ἄγων γράμματα σ'. **Δεπτόν** σατὸν ἀγει γράμματα γ'. **Δεπτόν** ἔστι σταθμὸς ὥγκλας τὸ τέταρτον, περὶ οὖν δὲ Κύριος λέγει [Ματθ. ι', 29]: «Οὐχὶ δύο στρονθία ἀσσαρίου πωλεῖται;». **Ἀσσάρ** δὲ ἐθρατὶ ἐλαττούμενον καλεῖται. **Μελιαρίσεον** καὶ χρυσοῦν καὶ ημισυν τοῦ ἀργυρίου ἀγει ὥγκλας ι'. **Νόμισμα** λιτρῶν ρκε'. **Νόμισμα** ἄλλο γραμμάτων γ'. **Νουμιδὸν** [γρ. Νοῦμιδον]. Νομιᾶς τις βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐποίησε, καὶ πρὸς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκλήθη. **Οθολὸς** δὲ οὐκ ἔξ ἀργυρίου, ἀλλὰ ἀπὸ σιδήρου πεποιημένος ἀγει γράμματα γ'. **Οθολὸς** δὲ ἔξ ἀργυρίου ἀγει γράμματα γ'. **Ολκὴ** ἀγει γράμματα γ'. **Ο σέικλος** δὲ ἄγεος, δὲ ἔστι γράμματα ιβ'. **Στατήρ** ἀγει γράμματα ιβ'. **Φόλιες** καὶ βαλλάντεον [γρ. φόλλιες] ἀγει ἀργύρους β' καὶ ημισυν, δηγαρία σν', λίτρας ιβ' καὶ ημίσειαρ³. **Ηύρον** τὸν σέικλον τὸν ἄγεον ἐν τοῖς Ἀριθμοῖς [ιη', 16] οὐτως: «Ἄντρωσει, φησί, τὸ πρωτότοκον πέρτε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, εἶκοσι ὀβολοὶ εἰσιν». **Οξύθαφον** ἔχει ξέστας η'. **Χήμη** ἔχει ξέστας μη'. **Κοχλιάρεον** ἔχει ξέστας οθ'. **Δεικνύει** τὸν σέικλον τεσσάρων ὀβολῶν. **Ο ὀθολὸς** ἀγει γράμματα γ'. **Εστιν** οὖν δὲ σέικλος δὲ ἄγεος γραμμάτων ιβ', καὶ δὲ βασιλικὸς γραμμάτων σ'. **Τὸ δηνάρεον** ἔξηκοντα ἀσσαρίων ὑπῆρχεν. **Ο** δὲ ἀργυροῦς δηγαρία⁴. **Αργυροῦς** δὲ ἐτυπώθη ἀπ' ἀρχῆς ρόμισμα, ἐκ δὲ τῶν Ἀσσυρίων ἐφοίτησεν. **Αβραὰμ** δὲ εἰς γῆν Χαραάρ, φησι [ἰσ. φασι], τὸν τύπον τοῦτον ἐτίροχεν. **Δραχμὴ** ἔχοντα γράμματα γ'. **Τὴν τρίχα τοῦ Ἀβεσσαλῶν** ἐν τούτῳ τῷ σίκλῳ ἐστάθμιζον κατὰ καιρὸν ὅταν ἐκείρετο τὴν κεφαλήν, σίκλους ρκε'⁵. **Εστιν** οὖν ὥγκλας τριάκοντα καὶ

¹ Οὐχία καὶ οὐγκία ἀδιαφόρως κεῖται ἐν τῷ χειρογράφῳ.

² Ἐπελάθετο ὅτι καὶ ἀνωτέρω κατέλεξεν αὐτό.

³ Γραπτέον ἵσως τιβ', ως ἔχει καὶ ἀνωτέρω ἐν λιξ. **Βαλλάντεον**.

⁴ Χάσμα ἔστιν ἐν τῷ χειρογράφῳ.

⁵ Ιδε Β' Βασιλ. ιδ', 26, ἐνθα γέγραπται διακοσίους σίκλους.

μία, γράμμιατα σ'. τῷ σέκλῳ τῷ βασικεῖν φύγονται λίτρα α' γράμμιατα γ'. Ὁ σέκλος δὲ ἄγιός ἐστιν ὁβολῶν δ', γράμμάτων ε'. δὲ δὲ ὁβολὸς ἄγει γράμμιατα γ'. Τὸν σταθμὸν δὲ ἐν ἀργυρίοις ποτὲ ἐτυποῦντο· οὐκ ἐξ ἀργύρου δὲ [ἢ] πεποιημένος, ἀλλὰ ἀπὸ σιδῆρου· ὁβολὸς οὖν· τοῦτο ἢν. **Μνᾶ** ἀντὶ τοῦ μάρη· τὸ μὲν γὰρ τῇ ἔβραΐδι μάρη δὲ ἀργυρος καλεῖται· η δὲ μνᾶ η ἵταλικὴ τεσσαράκοντα· στατήρ ἐστι [γρ. τεσσαράκοντα στατήρων ἐστι], τοντέστι ὀγκιῶν κ', λίτρας α' ὀγκιῶν η'.

Ἐκ τῶν "Ορων."

Ἄγαπη ἐστὶν αὐτῆσις φιλίας πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας.

Ἄγνεια ἐστὶν συφροσύνη ἐπιτεταμένη ἡ παρατήρησις πατὸς μολυσμοῦ.

Ἄγνεια ἐστὶν φύσεως ἀσωμάτου μίμησις, ἡ ἀσωμάτου φύσεως οἰκείωσις, η φύσεως ὑπερφυής ἀρχῆσις, ἡ ἀσωμάτου σώματος θυητοῦ καὶ φθαρτοῦ παράδοξος ἀμιλλα, η τὸ ωσαύτως ἐπ' ἐμψύχοις καὶ ἀψύχοις λογικοῖς τε καὶ ἀλόγοις διάκεισθαι, η Θεοῦ οἰκείωσις κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ.

Ἄγνεια τελεία ἐστὶν η τοῦ νοῦ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν διανοημάτων, πρὸς δὲ καὶ τῶν λόγων εἰλικρίνεια, καὶ τελευταῖα η κατὰ τὰ ἐρύτρια ἀραιμαρτησία.

Ἄγνεια ἐστὶν αἰσθησις ἀεὶ κεκολλημένη Θεῷ.

Ἄγνος ἐστιν ὁ ἔρωτι ἔρωτα διακρουσάμενος καὶ πῦρ πυρὶ ἀβλῳ ἀποσβέσας.

Ἄγνος ἐστιν δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπροις μηδεὶς κίνησιν τῆς προσούσης αὐτῷ καταστάσεως αἰσθόμενος.

Ἄγνος ἐστιν δὲ τελείας ἀραισθησίας ἐν διαφόροις σώμασιν διὰ πατὸς κτησάμενος.

Ἄδεια ἐστὶν ἔξις ἀνιστητος ἀποδοτική, η ἄγροια ἀπογεμητέων.

Βούλησις ἐστιν ὅρεξις φανταστική τῶν ἐφ' ἥμιτρ καὶ οὐκ ἐφ' ἥμιτρ, η ποιὰ φυσικὴ θέλησις.

Βούλησις ἐστι πάσης λογικῆς φύσεως η κατὰ φύσιν αὐτῆς ζωῆς η στέρησις τῆς οὐτω ζωῆς, οὐσίας ἐστὶν ἀραιρεσίς.

Βούλησις ἐστι ζήτησις περὶ τοῦ πῶς ἢν ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασιν ὥρθως διεξάγοιμεν. **Εὔβουλεια** δὲ φρόγησις πρὸς τὰ βουλευτά.

Βούλησις ἐστι λόγος ἀφανῶς ἐν καρδίᾳ κινούμενος.

Βούλησις ἐστιν ὅρεξις ἀγαθῶν, η εὐλογος ὅρεξις, η τοῦ φοτῆ καὶ συνδρομῆ τῶν ὅσα ἐφ' ἥμιτρ.

Βούλησις ἐστι ζήτησις η εἰςήγησις τοῦ συμφέροντος.

Δικαίοσύνη ἐστὶν ἔξις ἀπογεμητική τοῦ ἵσον καὶ τοῦ κατ' ἄξιαν ἐκάστον [ἰσ. ἐκάστω].

Δικαίοσύνη ἐστὶν ἔξις ἀπογεμητική ἰσότητος, η ἔξις ἀπογεμητική τῶν κατ' ἄξιαν, η ἐπιστήμη ἀπογεμητέων καὶ μὴ καὶ οὐδετέρων.

Δικαίοσύνη ἐστὶ μὴ πλέον ζητεῖν ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς διοειδέσι φυλάττειν ἰσότητα.

Δικαίοσύνη ἐστὶν η μέρ τις ἐν ἥμιτρ στρεφομένη, η τοῦ ἵσον διαρομή ἐὰν γὰρ καὶ μὴ τυγχάνωμεν αὐτοῦ κατ' ἀκρίβειαν, ἀλλὰ γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ ποιοῦντες, οὐκ ἀποπίπτομεν τοῦ σκοποῦ· η δέ τις οὐρανόθεν ἐπαγομένη παρὰ τοῦ δικαίου κρίτον, ητε ἐπαγρθωτική καὶ ἀνταποδοτική, ης πολὺ τὸ δικτυώρητον διὰ τῶν ἐκποκετιέντων αὐτῇ δογμάτων· τοῦτο γὰρ οἷμαι λέγειν τὸν ψαλμόν: «Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὅρη Θεοῦ».

Τι ὅσιον καὶ τι δέκατον.

Τὸ δσιορ λέγουσό τινες δι τὴν ἐπίτασίς ἔστι τοῦ δικαίου, χρεῖττορ δὲ εἰπεῖν δι τὸ διαφέρει δσιορ δικαίου καὶ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται δ τὴν ισότητα τοῖς ὄμοιειδέσι φυλάττων, δσιος δὲ δ περὶ τὰ θεῖα ἐσπονδακώς.

Δικαιεώματα Θεοῦ εἰσιν οἱ περὶ τῆς γνώσεως τῶν θείων μυστηρίων καὶ οἱ τῆς δικαίας ἀνταποδόσεως αὐτοῦ λόγοι.

Ἐπιστήμη ἔστιν ἐπιστατική ἔξις, ἀφ' ἡς τὸ ἐπιστασθαι συμβαίνει. Γίνεται δὲ ἡ κατάληψίς αὐτῆς ἀμεταπτώτως ὑπὸ λόγου οὕτω καὶ ἡ ἄγνοια φατασία ἔστιν ἥκονσα μεταπτωτὴ λόγου, τὸ δὲ μεταπίπτον ὡς καὶ τὸ συνασκούμενον ἐκ λόγου ἐφ' ἡμῖν. Παράκειται δὲ τῇ ἐπιστήμῃ ἡτε ἐμπειρία καὶ ἡ εἰδησίς, σύνεσίς τε καὶ τόνσις, καὶ γνῶσις. Καὶ ἡ μὲν εἰδησίς ἐπιστήμη τῶν καθόλου κατ' εἶδος εἰη ἄν. ἡ δὲ ἐμπειρία ἐπιστήμη περιιηπτικὴ ὡς τε καὶ οἷος ἔκαστον πολυπραγμοετρ. Νόησίς δὲ ἐπιστήμη τοῦ νοητοῦ, καὶ σύνεσίς ἐπιστήμη συμβλητοῦ, καὶ ἡ σύμβλησίς ἀμεταβλήτου. Γνῶσις δὲ ἔστιν ἐπιστήμη τοῦ ὄγτος αὐτοῦ, ἡ ἐπιστήμη σύμφωνος τοῖς γνωμένοις, ἀλήθειά τε ἐπιστήμη ἀληθοῦς· ἡ δὲ ἔξις τῆς ἀληθείας ἐπιστήμη ἀληθῶν· η δὲ ἐπιστήμη διὰ τοῦ λόγου συνισταται καὶ ἀμεταπτωτός ἔστιν ἄλλω λόγῳ.

Εὑδαιμονία ἔστι, κατὰ Πλάτωνα, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν δαίμονα δὲ λέγεσθαι τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν· καὶ πάλιν τὴν εὐδαιμονίαν, τὸ τελειότατον ἀγαθὸν καὶ πληρόστατον λέγει· δὲ δὲ βίον διολογούμενον καὶ σύμφωνον αὐτὴν ἀποκαλεῖ, καὶ ἐσθ' δὲ τὸ κατ' ἀρετὴν τελειότατον. Τοῦτο δὲ ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ ἀγαθοῦ τίθεται, καὶ ἐν ἔξομοιώσει τῇ πρὸς τὸν Θεόν· διοίωσιν δὲ ἀποφαιρόμενος δίκαιον καὶ δσιον μετὰ φρονήσεως εἴραι. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν ἔχει εἴραι τελεῖαν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἔχονσιν, η ἔχειν ἀγαθῶν.

Ηδονή ἔστιν εἶδος αἰσθήσεως ἐν τῷ αἰσθητικῷ διά τινος αἰσθητοῦ μορφουμένης, ἡ τρόπος αἰσθητικῆς ἐνεργείας κατ' ἐπιθυμίαν ἀλογον συνιστάμενος· ἐπιθυμία γὰρ αἰσθήσει προστεθεῖσα εἰς ἡδονὴν μεταπίπτει, εἶδος αὐτῆς ἀπάγονσα· καὶ αἰσθησίς κατ' ἐπιθυμίαν κυρηθεῖσα ἡδονὴν ἀπεργάζεται τὸ αἰσθητὸν προσλαβοῦσα.

Θέλημα ἔστιν οὐσίας τοερᾶς καὶ λογικῆς ἔφεσίς πρὸς τὸ καταθύμιον· πᾶν γὰρ τοερὸν πρόδηλον δι τὴν καὶ θελητικόν ὡς περ γὰρ ποιητής ἔστι καὶ ζωὴ ἡ θέλησίς πάση λογικῆς φύσει οὐσιωδῶς ὑπάρχονσα.

Λύπη ἔστι δημόδες καρδίας καὶ σύγχυσίς. Τὴν λύπην διαιροῦσιν εἰς τέσσαρα: εἰς ἄχος, εἰς ἄχθος, εἰς φθόνον, εἰς ἔλεον. Καὶ τὸ μὲν ἄχος εἴραι φησίν [ἰσ. φασίν] λύπην ἀφωνίαν ἐμποιοῦσαν οἵ τε ἔγγένηται, διὰ τὴν εἰς βάθος πάροδον τοῦ λογισμοῦ· τὸ δὲ ἄχθος λύπην βαροῦσάν τε καὶ διοχλοῦσαν ἐπ' ἀβουλήτοις συμβάσιν· τὸ δὲ φθόνον λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· τὸ δὲ ἔλεος λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς.

Μέθη ἔστιν ἡ τῶν κατὰ φύσιν ἀποβολὴ λογισμῶν, δι' ὃν ἡ ἀληθὴς γενέσθαι πέφυκε τῶν ὄγτων διάγνωσίς.

Μέθη μὲν οὖν ἔστιν ἀκράτου χρῆσίς σφροδροτέρα· παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρῆσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ δυναρέστησίς καὶ ἀηδία, ἀπὸ τοῦ * τὸ * κραιπάλετρ ὠρομασμένη.

Οὐσία ἔστιν αὐθυπόστατον πρᾶγμα μηδεὶς ἔτερον δεόμενον πρὸς σύστασιν. Αὐθυπόστατον δὲ λέγεται, δι τὴν καθ' έαντὸ καὶ οὐδὲ ἄλλο ἔστιν, οὐδὲ ἐτέρῳ ἔχει τὸ

εἰραι· τοντέστιν δὲ μὴ δέεται ἄλλου ἔξωθεν αὐτοῦ εἰς τὸ εἰραι· οἶρ τὸ φῆμι τὸ χρῶμα, ἥγουν τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. Τὰ τοιαῦτα οὐδὲν πάρχειν ἀρεν σώματος τοῦ δεχομένου αὐτά. Διὸ οὐτε οὐδελα εἰραι λέγεται τὸ χρῶμα. Τὸ δὲ σῶμα ἐν τῷ ὑπάρχει τὸ χρῶμα, οὐδὲν δέεται αὐτοῦ πρὸς τὸ εἰραι σῶμα. "Οὐθεν τῶν χρωμάτων ἀμειβομέρων, τὸ σῶμα οὐκ ἀλλάσσεται. Καὶ γὰρ ἐκ λευκοῦ γίνεται πυρφόρος, καὶ τοῦ μέλανος[ος], καὶ αὐθις ξαρθρὸν ἢ ἔτερον ἀμφιέρρυται χρῶμα, αὐτὸν δὲ μέρει ὅπερ φύσει ὑπάρχει." Εστι τοίνυν τὸ μὲν χρῶμα διὰ τὸ σῶμα ἵνα χρωτίζῃ (οὕτω) αὐτό, τὸ δὲ σῶμα οὐδὲν διὰ τὸ χρῶμα, ἀλλὰ δι' αὐτό. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα ἐν τῷ σώματι ἔχει τὸ εἰραι, τὸ δὲ σῶμα οὐκ ἐν τῷ χρώματι, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τὸ σῶμα κέντηται. Διά τοι τοῦτο τὸ σῶμα οὐσία λέγεται, ἐπειδὴ πρᾶγμα ὑπάρχει αὐθυπόστατον, καὶ ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ἐτέρῳ ἔχει τὸ εἰραι· ἀρ οὖν, πᾶς ὅτι περ αὐθυπόστατον ἐστιν καὶ οὐκ ἐν ἐτέρῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἔχει τὸ εἰραι, οὐσία ἐστίν.

Πίστεως ἴδιόν ἐστιν ἀδιάχριτος πληροφορία τῆς ἀληθείας τῶν θεοπρεύστων φημάτων, οὐδενὶ λογισμῷ οὐτε φυσικῆς ἀράγκης εἰςαγομένω, οὐτε πρὸς εὐσέβειαν ἐσχηματισμένω φιασαλευομένη.

Πίστεως ἴδιόν ἐστιν τὸ ἐν τοιαύτῃ πληροφορίᾳ συνδιαιτεῖσθαι τῇ δυνάμει τῶν εἰρημέρων, καὶ μηδὲν τολμᾶν ἀθετεῖν ἢ ἐπιδιαιτάσσεσθαι. Εἰ γὰρ τὸ δο οὐκ ἐκ πίστεως ἀμαρτία ἐστίν, ὡς φησιν ὁ Παῦλος, η δὲ πίστις ἔξ ἀκοῆς, η δὲ ἀκοὴ διὰ βίβλου Θεοῦ, πᾶς δὲ ἐκ τῆς θεοπρεύστου Γραφῆς οὐκ ἐκ πίστεως δο ἀμαρτία ἐστί.

Χρήστασιν λέγομεν τὸ καθ' αὐτὸν ὑρεστῶς καὶ οὐδενὶ ἐτέρῳ συνθεωρούμενον, ὅπερ καὶ ἄπομον καλοῦσι τινές. "Ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἀν εἰη, ἀπερ ἄμα πάντα θεωρούμενα οὐδενὶ πρόσεστιν ἐτέρῳ πλήρες τοῦ ἀνδρὸς τῷ πρόσεστιν.

Φιλοσοφία ἐστὶν ὅρεξις τοῦ ὄντως οὗτος καὶ τῶν εἰς τοῦτο συντειρόντων γαθημάτων.

Φιλοσοφία ἐστὶ φιλία σοφίας.

"Η φιλοσοφία διαιρεῖται:

Εἰς θεωρητικὸν			καὶ πρακτικὸν		
Εἰς θεολογίκον	φυσιολογίκον	μαθηματικόν.	Εἰς ηθικὸν	οἰκονομικὸν	πολιτικόν.
Εἰς ἀστρονομικὸν	ἀριθμητικὸν	τεωμετρικὸν	μονοτονικὸν		
τεχνῶν	τεχνῆρ	τεχνῶν	τεχνῆρ	τεχνῶν	τεχνῶν.

ΣΞΔ'.

OMOIION

Καὶ τοῦτο ἐπεγράψαμεν οὕτω διὰ τὸ συμμιγῆ εἶναι τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ. "Εστι μὲν οὖν τὸ τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, περὶ τὴν ΙΒ' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα, ἐλλιπὲς δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους· καὶ σύγκειται ἔξ 107 φύλλων. Τὰ δὲ περιλαμβανόμενα εἰσὶ ταῦτα:

α') [Άνωνύμου] 'Ἐξήγησις τῆς ιερᾶς Λειτουργίας (ἐλλιπής). β') Νικήτα Φιλοσόφου, τοῦ καὶ Δαβίδ, δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ 'Ἐξήγησις εἰς τὴν γνωμολογίαν τοῦ α' ἐπονος τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. γ') Τοῦ αὐτοῦ 'Ἐρμηνεία τῶν Τετραστίχων τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. γ') [Άνωνύμου] Περὶ αἰρέσεων ἐν ἐπιτομῇ. ιε) Χρῆσις

ψυχωρελῆς ἐκ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλύμακος. ៥') Περὶ τῶν ἀγίων οἰκονομικῶν Συνόδων, πόσαι εἰσὶ καὶ πότε καὶ ποῦ καὶ διατὶ συνηθροίσθησαν. ζ') Θεοδωρήτον ἐπισκόπου Κύρου καὶ ἑτέρων διαφόρων Πατέρων Ἐρμηνεία εἰς τὰ ἀπορὰ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς (ἔλλιπής).

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Τ.

ΣΞΕ'.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι ὁγδόου συγκείμενον ἐκ φύλλων 74, καλῶς δὲ καὶ ἐπιμελῶς γεγραμμένον τῷ 1162 ἔτει. Φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: «Τυπικὸν τῆς σεβασμίας μορῆς τῆς ὑπεραργίας Θεοτόκου τῶν Ἡλίου Βωμῶν, ἡτοι τῶν Ἔλεγχων, τῆς διακεψένης μὲν ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀρατολῆς, ἐν τῷ Θέματι Ὁψικίου, ὑπὸ τὴν ἐροῖαν τοῦ Καταβολίου, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν οὖσης πρότερον τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐλευθερωθείσης δὲ διαμυγμάτος πατριαρχικοῦ, τοῦ καὶ ἐπικυρωθέντος ὅπισθεν διὰ τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ τῆς κηρίνης βούλλης, ἐκτεθὲν κατὰ θέλησιν καὶ ὑρέσκειαν ἐμοῦ τοῦ καὶ ἐλευθερώσαντος αὐτὴν Νικηφόρου τοῦ γεγονότος Μυστικοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ εὐτυχεστάτου, καὶ ἀρδρικωτάτου, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐστεμμένου πορφυρογενοῦς αὐτοκράτορος χυροῦ Μαρουνῆλ τοῦ Κομιτητοῦ· φέρον ὑπότυπωσιν τῆς διαγωγῆς τῶν ἐν αὐτῇ μελλόντων διάγειρ μοραχῶν, καὶ πατούλων ἄλληρ διαγωγῆρ καὶ κατάστασιν, ὥστε κατ' αὐτὸν διακυβερνᾶσθαι καὶ διεξάγεσθαι αὐτήν τε τὴν πρωτότυπον μορήν τῶν Ἔλεγχων, τό τε ἐν τῇ βασιλεούσῃ ὡρ αὐτῇ μετόχιον αὐτῆς καὶ πάρτα τὰ κατ' αὐτήν τε καὶ ὑπ' αὐτήν γερόμερον κατὰ μῆρα ἵδιατιώρος ἐν ᾧ τῷ „ΣΧΟ“». Διήρηται δὲ εἰς ΝΑ' κεφάλαια, καὶ πεπίστωται ἐν τῷ τέλει τῆς ιδιοχείρω υπογραφῆ τοῦ ἐκθέντος αὐτό, οὕτω: «Ο δοθῆσε τοῦ κριταιοῦ καὶ ἀγίου ἴμων βασιλέως ὁ Μυστικὸς Νικηφόρος».

ΣΞΓ'.

ΩΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἐστιν ἐν σχήματι τετάρτου, ἐνὸς φύλλου ἔλλιπὲς ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει, καὶ γέγραπται περὶ τὴν Ἰ' Ἰωας ἑκατονταετηρίδα ὑπ' ἀμαθίοῦς γραφέως. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 241 καὶ περιλαμβάνει Διάταξιν τῆς ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολούθιας, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς α' Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους τῆς ἐνταυτίου περιόδου. Ἰδίαν δὲ αὖ ἔχει Διάταξιν ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, οὗτως ἐπιγραφομένην: «Καὶ οἱ τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀναγράψεων, Πράξεων, Ἀποστόλων, Εὐαγγελίων, Προφητειῶν καὶ ἑκάστης Ἀκολούθιας, ἀπὸ τῆς κυριακῆς πρὸ τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τῆς ἀγίας Ν' ἐπιδημίας τοῦ ἀγίου Πνεύματος». Ἐν δὲ τῇ τε Αὐγούστου συνοπτικὸν φέρεται Ὅπομημα περὶ τῆς Κομήσεως τῆς Θεοτόκου ὥδε πως προσημιαζόμενον: «Δεῖ εἰδέραι διὰ τὰ γραφέντα θαύματα ἐν τῇ Κομήσει τῆς Παναγίας Θεοτόκου αἰρετικοὶ νοθεύσαστες, εἴτε πλείστοντος χρόνους οἱ Πατέρες παρελείψαστο. Ὅπερον δὲ Ἰωάννης ὁ ἀγιωτάτος ἐπισκοπὸς Θεσσαλονίκης ταῦτα ἐπισκεψάμενος, τὰ μὲν βλαβερὰ ἔξω ἔβαλε, τὰ δὲ ὄρθα καὶ ψυχωρελῆ ἀρνσάμενος συνεγράψατο τὴν ἀγίαν Κομησίν αὐτῆς ἀκριβέστατα. Ἐχει δὲ οὕτως ἡ ιστορία κτλ.».

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Χ.

ΣΞΖ'.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΛΑΤΡΗΝΟΥ

Σύγκειται τόδε τὸ τεῦχος ἐκ φύλλων 32 ἐν σχήματι δγδόσου καὶ ἑγράφη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΒ' ἔκατονταετηρίδος. Τὸ δὲ περιεχόμενόν ἐστιν ἡ Διάταξις εἰτοῦν 'Ὑποτύπωσις, καθ' ἣν δεῖ πολιτεύεσθαι τὴν εὐαγγῆ ποίμνην τῆς Ἱερᾶς ταυτησὶ μονῆς. Ταύτην δὲ ἔξεδώκαμεν ἐν τῇ πολλάκις μνημονεύθεισῃ 'Ἱερᾶ Ἀκολουθίᾳ αὐτοῦ [ὅρα σελ. 63—106 καὶ τὸν αὐτόν Πρόλογον σελ. δ']. Ἐχόμενα δὲ τῆς 'Ὑποτύπωσεως φέρεται 'Ὑπόμνημα Ἰδιόγραφον Νικηφόρου ἐκείνου τοῦ Χαρτοφύλακος, τοῦ ἐν Πάτμῳ τὰ φιλόσοφα διδάξαντος μαθήματα περὶ τὴν ΙΓ' τελευτῶσαν καὶ τὴν ΙΖ' ἀρχομένην ἔκατονταετηρίδα, περὶ τῆς καταργήσεως τῆς κοινοβιακῆς πολιτείας ἐν τῇ μονῇ, ὅπερ μετὰ βιογραφικῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀποσημειώσεων ἔξεδώκεν ὁ φιλτατος 'Ἱερόθεος ἐν τῷ Μελτίῳ τῆς 'Ιστορικῆς καὶ 'Ἐθνολογικῆς 'Ἑταιρίας τῆς 'Ελλάδος [τόμ. Β', σελ. 65—81].

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ψ.

ΣΞΗ'.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόσου μικροῦ περὶ τὴν ΙΓ' γεγραμμένον ἔκατονταετηρίδα, τῆς δὲ ἀρχῆς ἐλλιπές. Περιλαμβάνει ἐν 347 φύλλοις πάντας τοὺς Ψαλμοὺς τοῦ Προφητάνακτος, ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ στίχ. 4 τοῦ Α', μετὰ καὶ τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν 'Ἐρρέα 'Ωδῶν.

ΣΞΘ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Καὶ τοῦτο ἐλλιπέστατόν ἐστι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Γέγραπται δὲ περὶ τὴν ΙΒ' ἔκατονταετηρίδα καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 88 ἐν σχήματι δγδόσου. 'Ἀρχεται ἐκ μέσου τοῦ ΡΦ' Ψαλμοῦ καὶ τελευτᾷ εἰς τὴν Ζ' τῶν ἐννέα 'Ωδῶν. 'Εγει δὲ καὶ σγόλια περὶ τὴν φων, ἐπιτεμημένα, ώς ἡμῖν γοῦν δοκεῖ ἐκ τῆς Θεοδωρῆτος 'Ἐρμηνείας, εἰς τοὺς Ψαλμούς.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ω.

ΣΟ'.

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ ΕΚΛΟΓΑΙ

Παρενεγκθέντες οἱ πρὸ ἡμῶν, ώς ἔστιχεν, ἐκ τοῦ ἐν φύλλῳ 230 τοῦ τεύχους τούτου ἐμφερομένου σημειώματος: «Μετελήφθησαν ἀφ' ὧν εὑρομεγ 'Ἐξαπ.λῶν», ἐπέγραψαν αὐτὸ μηδὲν ἐνδοιάσσαντες 'Ωριγέρονς 'Ἐξαπ.λᾶ. Θαυμαστὸν δὲ στι καὶ ἄνδρες φιλόλογοι, οἵοις ὁ Γάλλος Guérin

καὶ Σοκε ὁ Βρεττανός, οὗτοι κατέγραψαν τὸ βιβλίον ἐν τοῖς ἔαυτῶν δινομαστικοῖς καταλόγοις, εἰ καὶ εἶχον ἄλλως μετὰ χεῖρας αὐτὸ λαβόντες καὶ φυλλολογήσαντες οὐδὲ διήγειρε τὴν αὐτῶν περιεργίαν ἡ ἐπιγραφὴ καὶ μόνη τῶν ἀπολωλότων Ἐξαπλῶ τοῦ Ἀδαμαντίου, διπος ἐγκύφαντες ἐπανορθώσωσι τὸ ἡμαρτημένον αὐτῆς. Ἡμεῖς μέντοι γε ὀδηγηθέντες ἐκ τῆς προτεταγμένης ἐν τῷ τεύχει Ἐπιστολῆς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυάρων, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ταῦτα : «*Ira δὲ καὶ ὑπόμυρη παρ' ἡμιῶν ἔχης, τόδε αὐτὸ καὶ τοῦ ἀγίου Βασιλείου πτυχίον ἀπεστάλκαμέν σοι, τῆς Ὡριγένους Φιλοκαλίας ἐκλογὰς ἔχον χρησίμους τοῖς φιλολόχοις», αὕτως αὐτὸ ἐπεγράψαμεν οὐ γὰρ εὑρηται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ ἡ ἔντυπος Φιλοκαλία, ἵν' ἀντιπαραβάλωμεν τὰ περιεχόμενα. Ἔστι δὲ γεγραμμένον τὸ τεύχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ περὶ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα, καὶ περιέχει φύλλα 435. Τὰ μὲν οὖν διαλαμβανόμενα ἐν αὐτῷ ἔστι τάδε :*

α') Περὶ τοῦ θεοπρεύστον τῆς θείας Γραφῆς, καὶ πῶς ταύτην ἀναγρωστέον καὶ νοητέον, τῆς τε ἐκ τῆς ἐρ αὐτῇ ἀσφαλείας λόγος, καὶ τοῦ κατὰ τὸ φητὸν ἐν τοσιν ἀδυνάτου ἢ ἀλόγου. Ἐκ τοῦ Δ' τόμου τοῦ Ηερὶ ἀρχῶν καὶ διαφόρων ἄλλων συνταγμάτων Ὡριγένους. β') Ἐκ τῶν εἰς τὸν Ν' Ψαλμὸν ἐξηγητικῶν ἐν μέρει τῆς κατὰ τὸν Οὐρίαν ιστορίας τὴν ἀρχὴν ἀλληγορήσας. γ') Ὄτι κέκλεισται καὶ ἐσφράγισται ἡ θεία Γραφή. Ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν Α' Ψαλμὸν τόμου. δ') Διατὶ ΚΒ' τὰ θεόπρενστα βιβλία. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Α' Ψαλμὸν τόμου. ε') Περὶ σολν[λοι]χισμῶν καὶ εὐτελοῦς φράσεως τῆς Γραφῆς. Ἐκ τοῦ Δ' τόμου τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, μετὰ τρία φύλλα τῆς ἀρχῆς. σ') Τίς ἡ πολυλογία καὶ τίνα τὰ πολλὰ βιβλία, καὶ δι τι πᾶσα ἡ θεόπρενστος Γραφὴ ἐν βιβλίοις ἔστιν. Ἐκ τοῦ Ε' τόμου τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, εἰς τὸ προοίμιον. ζ') Ὄτι ἐν ὅρασοι θεοῦ τέλειον καὶ ἡρμοσμένορ ἡ θεία Γραφή. Ἐκ τοῦ Ι' τόμου τῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, εἰς τό : «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί». η') Περὶ τοῦ ἴδιωματος τῶν προεώπων τῆς θείας Γραφῆς. Ἐκ τοῦ εἰς τὸ Ἀσμα μικροῦ τόμου, ὃν ἐν τῇ νεότητι ἔγραψεν. θ') Καὶ πάλιν Ὁμιλία Δ' εἰς τὰς Πράξεις. ι') Περὶ τοῦ μὴ δεῖται τὰ σολν[λοι]χοειδῆ καὶ μὴ σώζοντα τὴν κατὰ τὸ φητὸν ἀκολουθίαν φητὰ τῆς Γραφῆς ἐπιχειρεῖται διορθοῦσθαι, πολὺ τοῖς συνιένται δυναμέροις τὸ τῆς διαροίας ἀκόλουθον σώζοντα. Ἐκ τῶν εἰς τὸν Ὡσηὴ ἐξηγητικῶν. ια') Τίς δὲ λόγος τοῦ τὴν θείαν Γραφὴν κατὰ διάφορα σημαντόμενα τῷ αὐτῷ ὀρόματι κεχρῆσθαι πολλάκις καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Ἐκ τῆς Ηρὸς Ρωμαίους τόμ. Θ' εἰς τό : «Τί οὖρ, ὁ τόμος ἀμαρτία;». ιβ') Περὶ τῶν ἐν τῇ θείᾳ Γραφῆς δοκούντων ἔχειν τι λίθον προσκόμιατος ἢ πέτρας σκανδάλον. Ἐν τῇ ΛΘ' Ὁμιλίᾳ τῶν εἰς τὸν Ἱερεμίαν, εἰς τό : «Οὐκ ἡδύνατο Κύριος φέρειν ἀπὸ προεώπου πονηρίας ὑμῶν». ιγ') Ὄτι χρὴ πάσης τῆς θεοπρεύστον Γραφῆς τὸ τρόφιμον διώκειν, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν τασσόμενα φητὰ δυνεφῆμοις ἐπαπορήσεσι μὴ ἀποτρέπεσθαι μηδὲ ὑπερηφανεῖται, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν μεταλαμβάνειν τὴν ἐν ἀπιστίᾳ ταραχῆς. Κ' τόμ. τῶν εἰς τὸν Ἱεζεκιὴλ. ιδ') Ηρὸς τὸ μὴ ἐκκακεῖται ἐν τῇ ἀναγρώσει τῆς θείας Γραφῆς τὸν μὴ συνιέντα τὸ σκοτεινὸν τῶν ἐν αὐτῇ αἰριγμάτων καὶ παραβολῶν. Ἀπὸ τῆς Κ' Ὁμιλίας τῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναυῆν. ιε') Πότε καὶ τίσι τὰ ἀπὸ φιλοσοφίας μαθήματα χρήσιμα εἰς τὴν τῶν ιερῶν Γραφῶν διήγησιν μετὰ γραφικῆς μαρτυρίας. ισ') Ὄτι τοῖς θέλονσι μὴ σφάλλεθαι περὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ νοεῖται τὰς θείας Γραφὰς ἀναγκαιότατά ἔστι τὰ ἀριθμόντα εἰς τὴν χρῆσιν εἰδέραι λογικά, ὃν ἄνευ ἀκρίβεια σημαντομέρων οὐ δύναται ὃν δεῖ τρόπον παρίστασθαι. Τρίτου τόμου τῶν εἰς τὴν Γένεσιν. ιτ') Ηρὸς τοὺς Ἐλλήνων φιλοσόφους, τὸ εὐτελὲς τῆς τῶν θείων Γραφῶν φράσεως διασύροντας, καὶ τὰ ἐν χριστιανισμῷ καλὰ βέλτιον παρ' Ἐλλησιν εἰρησθαι φάσκοντας, καὶ προεύτε-

δνειδὲς τὸ τοῦ Κυρίου σῶμα λέγοντας, καὶ τίς δὲ λόγος τῶν διαφόρων τοῦ λόγου μορφῶν. Ἐκ τῶν Κατὰ Κέλσου τοῦ κατὰ χριστιανῶν γράψαντος. Τόμου Σ' καὶ Ζ'. ιη') Περὶ τῶν διαβαλλόντων τὸν χριστιανισμὸν διὰ τὰς ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ αἰρέσεις. Τόμου δεκάτου τῶν Κατὰ Κέλσου. ιθ') Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ' Ἑλλησι φερομέρῳ ὄρόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι Θεὸν καλεῖν Δία, η τὸ δεῖτα, φέρ' εἰπεῖν παρ' Ἰηδοῖς, η τὸ δεῖτα παρ' Αἰγυπτίοις. Ἐκ τοῦ Γ' καὶ Ε' τόμου τῶν Κατὰ Κέλσου. ιχ') Πρὸς τοὺς Ἑλλήνων φιλοσόφους πάντα ἐπαγγελλομένους εἰδέραι, καὶ αἰτιωμένους τὸ ἀρεξέταστον τῆς τῶν πολλῶν ἐν χριστιανισμῷ πίστεως, καὶ ως προτιμώντων τῆς ἐν βίῳ σοφίας τὴν μωρίαν, καὶ διτὶ οὐδεὶς σοφὸς η πεπαιδευμένος μεμαθήτευται τῷ Ἰησοῦ, ἀλλ' η ταῦται καὶ τελῶνται πονηρότατοι, ἡλιθίοις καὶ ἀραισθήτοντας, ἀνδράποδά τε καὶ γύναια καὶ παιδάρια ὑπάρχοντες τῷ κηρύγματι. Ἐκ τῶν Κατὰ Κέλσου τόμ. Α' καὶ Γ'. ια') "Οτι η εἰς τὸν Κύριον ήμων πίστις μηδὲν κοινὸν ἔχοντα πρὸς τὴν ἀλογον τῶν ἔθνων δεισιδαιμονία πίστιν ἐπαινετῇ τέ ἐστι καὶ ταῖς ἀρχῆθεν κοιναῖς ἐννοοῖσι συναγορεύει. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας πῶς ἐκ θυητοῦ σώματος ὅντα τὸν Ἰησοῦν Θεὸν τομεῖν. ιβ') Πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ διὰ τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ διὰ τὰ ἀλογα ζῶα γεγονέραι τὸν ἀπάγα τα κόσμον καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἀπογάτερον ήμων τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀλογα ζῆ, καὶ διτὶ σοφώτερα ίμων ὅντα θεογιλῆ τέ ἐστι καὶ ἐννοιαρ ἔχει Θεοῦ, καὶ προγνωσκει τὰ μέλλοντα ἐν οἷς καὶ κατὰ μετεμψυχώσεως, καὶ περὶ οἰωνιστικῆς καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀπάτης. Τόμ. Δ' τοῦ Κατὰ Κέλσου. ιγ') Περὶ αὐτεξονσίου καὶ τῶν δοκούντων τοῦτο ἀραιρεῖν φητῶν γραφικῶν λίστας καὶ ἐρμηνεία. Ἐκ τοῦ Περὶ ἀρχῶν τρίτου τόμου. ιδ') Τις η τῶν ἐπὶ γῆς λογικῶν ητοι ἀνθρωπίνων ψυχῶν διασπορὰ ἐπικεκρυμμένως δηλουμένη ἐκ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πύργου καὶ τῆς κατ' αὐτὴν συγχύσεως τῶν γλωσσῶν ἐν φ καὶ περὶ πολλῶν κυρίων ἐπιτεταγμένων τοῖς διασπαρεῖσι κατ' ἀραλογίας τῆς καταστάσεως. Τόμου Ε' Κατὰ Κέλσου. ιε') Περὶ εἰμαρμένης, καὶ πῶς προγνώστου ὅντος τοῦ Θεοῦ τῶν ὑφ' ἐκάστου πραττομένων τὸ ἐφ' ήμιτρ σώζεται, καὶ τίνα τρόπον οἱ ἀστέρες οὐκ εἰσι ποιητικοὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις, σημαντικοὶ δὲ μόρον καὶ διτὶ ἀνθρώποι τὴν περὶ τούτων γνῶσιν ἀκριβῶς ἔχειν οὐ δύνανται, ἀλλὰ δυνάμεσι θείαις τὰ σημεῖα ἔγκειται, καὶ τίς η τούτον αἰτία. Τόμου Γ' τῶν εἰς τὴν Γέρεσιν. ιε') Καὶ Κλήμης δὲ δὲ 'Ρωμαῖος Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου μαθητὴς συνφδὰ τούτοις ἐν τῷ παρόντι προβλήματι πρὸς τὸν πατέρα ἐν Λαοδικίᾳ[κελ]α εἰπὼν ἐν ταῖς Περιόδοις ἀραγκαιότατόρ τι ἐπὶ τέλει τῶν περὶ τούτον λόγων φησὶ περὶ τῶν τῆς Γερέσεως δοκούντων ἐκβεβηκέται. Λόγω ΙΔ'. ιζ') Περὶ ὃλης διτὶ οὐκ ἀγέρνητος οὐδὲ κακῶν αἰτία. Ἐκ τῆς Εὐσεβίου τοῦ Παλαιστινίου Εὐαγγελικῆς Προπαρασκευῆς Λόγου Ζ'. ιη') Ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ζ' Λόγου τῆς Εὐσεβίου τοῦ Παλαιστινίου Εὐαγγελικῆς Προπαρασκευῆς παρεκβέβηται. Μαξίμου δέ εἰσιν, ως φησιν, οὐκ ἀσήμουν ἐν τοῖς χριστιανοῖς συγγραφέως. Αὐτολεξεὶ δὲ ταῦτα εὑρηται κείμενα ἐν τῷ Ὡριγένεος Πρὸς Μαρκιωνιστὰς καὶ ἄλλους αἱρετικὸν Διαλόγῳ, Εὐτροπίου δικάζοντος, Μεγεθίου δ' ἀντιλέγοντος. "Οτι δὲκ προγνώσεως ἀφορισμὸς οὐκ ἀραιρεῖ τὸ αὐτεξούσιον. Ἐκ τοῦ πρώτου τόμου τῶν εἰς τὴν Πρὸς 'Ρωμαίους ἐξηγητικῶν, εἰς τό: «Ἀφωρισμένος εἰς Εὐαγγέλιον Θεοῦ». ιθ') Περὶ τοῦ τίνα τὰ ἀγαθά, καὶ τίνα τὰ κακά, καὶ διτὶ ἐγ προαιρετικοῖς ταῦτα καὶ ἐν ἀπροαιρέτῳ καὶ κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίᾳ, ἀλλ' οὐχ ως Ἀριστοτέλης οἰεται. Ἐκ τοῦ τόμου τοῦ εἰς τὸν Δ' Ψαλμόν, εἰς τό: «Πολλοὶ λέγουσι τίς δεῖξει ήμιτρ τὰ ἀγαθά;». λ') Εἰς τό: «Ἐσκλήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ». Εἴθ' οὕτω περιέχει καὶ ταῦτα τὸ τεῦχος: α') [Άνων]

μου] Σχόλια εἰς τὰς Παροψίας (Περιλαμβάνονται ἐν φύλλοις 45)¹. β') [Άνωνύμου] Σχόλια εἰς τις τις Λόγους τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (ταῦτα πληροῦσι τὸ λοιπὸν τοῦ τεύχους, ἥτοι φύλλα 203)².

ΠΑΡΑΔΕΙΦΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΣΟΑ'.

ΣΥΜΕΩΝΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Τὸ τεῦχος σύγχειται ἐκ φύλλων 287 εἰς μέγα καὶ ἔστι περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα κεκαλλιγραφημένον. Περιέχει δὲ τοὺς Βίους τῶν ἀγίων τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἐν οἷς καὶ: «Ἀστερίου ἐπισκόπου Ἀμασείας Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον καὶ ἐνδόξον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Φωκᾶν».

ΣΟΒ'.

ΛΕΙΨΑΝΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Τὰ τῆδε κάκεῖσε διεσπαρμένα τετράδια καὶ τεμάχια, ἀπερ ὁ χείμαρρος τοῦ χρόνου παρέκαψε καὶ ἀπεφύλλισεν ἐκ τῶν οἰκείων τευχῶν, ταῦτα πάντα συλλέξαντες καὶ συνάψαντες ἀπηρτίσαμεν τόδε τὸ τεῦχος, τὴν ἄνω φέρον ἐπιγραφήν. Σύγχειται δὲ ἐκ φύλλων 203, ὃν τὰ μέν εἰσι τῆς Ι' ἑκατονταετηρίδος γραφή, τὰ δὲ τῆς ΙΑ'. Ἐν αὐτοῖς οὖν περιέχονται:

α') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τὸ κατὰ Μαθατορ Εὐαγγέλιον, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ΟΓ' καὶ τελευτῶντες εἰς τὸν ζ'. β') Τοῦ αὐτοῦ ἐπεροι Λόγοι Θ' εἰς διαφόρους ὑποθέσεις τοῦ Εὐαγγελίου. γ') Ἀνδραγαθήματα καὶ ἀθλητικὲς τῶν ἀγίων Γ' Παΐδων. δ') Τοῦ δοσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Ἰωσήφ τὸν Πάγκαλον. ε') Μαρτύριον τῆς ἀγίας μάρτυρος Ἀναστασίας. σ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν παραμονὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ εἰς τὸν Ἐξισωτήν. ζ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Κυρίου κτλ. η') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Νήπια καὶ εἰς τὴν Ραχήλ. θ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Γέννησιν. ι') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Λόγος εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ια') Γέννησις, ἀγατροφή, θαῦμα τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξον πρωτομάρτυρος Στεφάνου περὶ τῆς πατρονουμίας καὶ συλ-

¹ Ἐκ τούτων λαβὼν ὁ ἀσιδίμος Κωνσταντῖνος ὁ Οἰκονόμος ἐξέδωκε τεμάχιάν τι ἐν τῷ Περὶ τῶν Ο' Ἐρμηνεῶν σοφωτάτῳ αὐτοῦ συντάγματι [Βιβλ. Δ', κεφ. ζ', σελ. 903 ὑποτημ.]. Εἴτα δὲ ἀπόγραφον αὐτῶν λαζήν καὶ ὁ κλεινὸς Κωνσταντῖνος Τιτσενδόρφιος ἐξέδωκε τῷ 1860 ἐπ' ὄνδματι τοῦ Ὁριγένους ἐν τῇ αὐτοῦ: «Notitia editionis codicis Bibliorum Sinaitici etc. σελ. 76—122».

² Τὰ εἰς τὸν Περὶ Υἱοῦ Α' Λόγον ἐπιγράφονται: Σχόλια τοῦ ἐν ἀγίοις Μαξίμου.

λήψεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ μάγου, καὶ τῆς ὀπτασίας..... ι^{β'}) Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου γενομέρου Καισαρείας Καππαδοκίας (ἐλλιπές). ι^{γ'}) Ἀδήλον λειψαρον Λόγου. ι^{δ'}) Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Δημήτριον ἀσκητὴν Περὶ κατανύξεως.

ΣΟΓ'.

ΣΥΜΕΩΝΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ περὶ τὴν ΙΑ' ἔκατονταετηρίδα ύπὸ δύο διαφόρων γεγραμμένον χειρῶν, ἐκ φύλλων δὲ συγκείμενον 207. Περιέχονται ἐν αὐτῷ:

α') *Βίοι ἑταῖρον τοῦ Ἰαροναρίου καὶ Μαΐου ἀγίων.* β') *Ἐνσεβίον τοῦ Παμφίλου Σύγραμμα εἰς τὸν τῆς δοῖας μυήμης ἐπίσκοπον Σιλβεστρον καὶ Κωνσταντίνον τὸν τῆς θείας Ιησεώς.* γ') *Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι Β'* εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνια, καὶ ἐτερος εἰς *Ιωάννην τὸν Βαπτιστήν.* δ') *Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον εἰς τὸν δοῖον Πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νίσσης.* ε') *Βασιλείον τοῦ μεγάλου Ὁμιλία εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα.* σ') *Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δοίον Πατρός ἡμῶν ἀββᾶ Θεοδοσίου τοῦ ἀρχιμαρθρίτου πάσης τῆς ἑρήμου τῆς ύπὸ τὴν ἀγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλιν, συγγραφεὶς ύπὸ Θεοδώρου τοῦ δοιωτάτου ἐπισκόπου Πετρῶν, γενομέρου αὐτοῦ μαθητοῦ.* ζ') [*Ἄνωνύμου*] *Ὑπόμυημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἀθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἀγίων καὶ κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.*

ΣΟΔ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δύο διαφόρων φύλλων 324 συγκείμενον, κάλλιστα δὲ γεγραμμένον περὶ τὴν ΙΓ' ἔκατονταετηρίδα. Ἐστι δὲ τὸ διὰ τεσσάρων, ἔχον καὶ τρεῖς εἰκόνας ἐπὶ διαχρύσου δαπέδου λεπτότατα ἔξειργασμένας· ὡν ἡ μὲν εἰκόνιζει τὴν τοῦ Σωτῆρος γέννησιν, καὶ ὑπ' αὐτὴν τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ἡ δὲ τὴν βάπτισιν καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Μάρκον ἡ δ' αὖ τρίτη τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν. Ἐχει δὲ καὶ ἀργυρᾶ κοσμήματα ἐπὶ τῶν πινακίδων, τὴν σταύρωσιν ἀνάγλυπτον παριστώντων μετὰ καὶ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.

ΣΟΕ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Καὶ τοῦτο ἔστι τὸ διὰ τεσσάρων, ἰσομέγεθες τῷ προτέρῳ καὶ ἐκ φύλλων συγκείμενον 273. Γέγραπται δὲ τῷ 1282 ἔτει, καθὰ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ τέλει σημείωμα τόδε: «Ἐπληρώθη τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ χορικοῦ Θεοδούλου τοῦ Καταλεκτί, ἐκ θέματος Ῥαχλόβου, ἀπὸ κόμης λεγομένης τὸ Στροβίτζη, καὶ οἱ ἀραγικόσκωτες αὐτὸς εὐχεσθαι διὰ τὸν Κύριον τὴν ψυχή μου τῇ ἀμαρτωλῇ ὅτι χορικὸς ὅμιλος τοῦ γράφιτ. Ἐπληρώθη δὲ εἰς τὰς κη' τοῦ Μαΐου ἐπὶ ἔτους ΣΥΖ'. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ μόνῳ

τῶν τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης χειρογράφων Εὐαγγέλιων, αἱ πρὸ ἔκάστου Εὐαγγελιστοῦ τεταγμέναι· Ὅποθέσεις εἰς Κοσμᾶν τὸν Ἰνδικοπλεύστην τυχάνουσιν ἐπιγεγραμμέναι, μεταληφθεῖσαι ἀπὸ τοῦ Ε' βιβλίου τῆς Χριστιανικῆς Τοπογραφίας αὗτοῦ.

ΣΟΦ.

OMOIION

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου ἀφύλλων 251 συγκείμενον, καλῶς δὲ γεγραμμένον περὶ τὴν ΙΙ^η ἑκατονταετηρίδα. Ήστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ διὰ τεσσάρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ

ΠΑΤΜΙΑΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΕΧΧΗ ΧΑΡΤΙΝΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

ΣΟΖ'.

ΑΕΤΙΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, ἐκ φύλλων 186 συγκείμενον, ἐλλιπὲς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα. "Εστιν οὖν τὸ ιατρικὸν σύγγραμμα τοῦ Ἀετίου εἰς Δ' Λόγους διηρημένον, κτῆμα δὲ ἄλλοτε τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου τῆς Πατμιάδος σχολῆς Γερασίμου τοῦ Ὑψωμαθαίου, καθὼς ἴδιᾳ χειρὶ εσημειώσατο.

ΣΟΗ'.

ΑΛΕΞΙΟΥ ΣΠΑΝΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ μικρῷ γεγραμμένον κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατονταετηρίδα καὶ περιέχον φύλλα 153. Ἐπιγέγραπται: «'Αλεξίου Σπανοῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίτων Περὶ τῆς ποιητικῆς, εἴτουρ στιχουργίας» καὶ ἔστι διηρημένον εἰς τρία βιβλία. 'Ο συγγραφεὺς δὲ οὗτος ἐπωνομάζετο καὶ Τζέτζης, κατὰ τὸν ἀναπληρώσαντα τὴν Μελετίου Ἐκκλησ. Ἰστορίαν Γεώργιον τὸν Βενδότην [τόμ. Δ', σελ. 145]. 'Ο δὲ αὐτὸς καὶ ἐν τῇ Ἐνετήσι τῷ 1766 ἐκδοθείσῃ κοινῇ μεταφράσει τοῦ Ἀρμενοπούλου Ἐξαβίλ.ον, προσέθηκε τὸν Ηίραχα τῶν περιεχομένων, κατὰ στοιχεῖον, καὶ Ἐγχειρίδιον περὶ τῶν συνοικεσίων. Τὸ τεῦχος ἦν πρότερον κτῆμα τοῦ μακαρίτου Ἀνθίμου τοῦ Γαζῆ, ως δηλοῖ ἡ ἴδιόγραφος αὐτοῦ σημείωσις ἥδε: "Ἄγθιμος Γαζῆς ἀρχιμαρτίης ἐφημέριος τῆς καπέλλης τῶν Τουρκομεριτῶν εἰς Βιέρραν".

ΣΟΘ'.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ μικρῷ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος γεγραμμένον καὶ περιέχον φύλλα 339. Ἐπιγέγραπται: «Τοῦ σοφωτάτου ἐξ ἀποφρήτων Ἐρμηνεία εἰς τὴν Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματείαν». Φέρει δὲ καὶ σχόλια περὶ τὴν φαν γράμμασι λεπτεπιλέπτοις, ἐν οἷς πολλά εἰσιν ἴδιόγραφα ἔκεινου δὴ τοῦ ἀοιδίμου πρώτου τύρυτοῦ

καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πατμιακοῦ Φροντιστηρίου τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων Μακαρίου ιεροδιάκόνου, τοῦ πρῶτα μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐξ ἀποβρήτων Μούσης, ἐπειτα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων προσαγορευομένου Ἰακώβου τοῦ Μάνου πᾶσαν γνῶσιν καὶ παλέυσιν ἀπομάζαμένου, ἐπ' ἀρετῇ δὲ καὶ σοφίᾳ μέγα διαλέμψαντος.

ΣΠ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ τῷ ἀνωτέρῳ σύγχρονον. Περιέχει ταύτα ἐκεῖνῳ, ταύτῃ γε μόνον τῇ τῆς ἐπιγραφῆς διαφορᾷ: «Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Ἀλεξάνδρου μεγάλου Χαρτοφύλακος Παράφρασις καὶ ζητήματα εἰς τὸ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους».

ΣΠΑ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι διγόδου, ἐκ φύλλων 80 συγχείμενον, σύγχρονον δὲ τοῖς προτέροις. Ἐπιγέγραπται: «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου, δήτορος, ἰατροῦ τε ἀρίστου, ἥδη δὲ τοῦ Ἐξ ἀποβρήτων αὐθέντου καὶ αὐτοδύναμον πρέσβεως τῆς χραταιᾶς βασιλείας Ὑπιάρων κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κωνσταντινούπολεως, Περὶ συντάξεως γραμματικῆς κατὰ τὰ δικτῷ μέρη τοῦ λόγου».

ΣΠΒ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ σύγχρονον τοῖς ἀνωτέρῳ. Περιέχει ἐν φύλλοις 63 θεματογραφίας τῆς γραμματικῆς.

ΣΠΓ'.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων συγχείμενον 144, περὶ δὲ τὴν Ιεράτειην τοῦ ἔκατοντα επηρέδα γεγραμμένον. Φέρει τὴν ἔξης ἐπιγραφήν: «Βίβλος σὺν Θεῷ τὸ λεγόμενον: Ὁ Ὄδηγός. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διαφόρων κεφαλαίων πρὸς τὸν ἄββāντα Ἀραστάσιον, ὃν τὰς λύσεις οὐκ ἔξι αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ ἀραγρώσεως τῷ ἀγίῳ Πατέρῳ».

ΣΠΔ'.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΔΕΚΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων 131 συγχείμενον, γεγραμμένον δὲ κατ' ἀπομίμησιν γραφῆς τῆς Ιεράτειης ἔκατοντα επηρέδος. Φέρει τοιάνδε ἐπιγραφήν: «Ἀπὸ τῆς ασφιωτάτης βίβλου τοῦ ἀγίου καὶ μακαρίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτιόχου, τὴν ἐπωρυγματικὴν Ναρδέντον, κεφάλαια μερικὰ Περὶ ἡγουμερῶν, πῶς δεῖ ποιηταίνειν καὶ διδάσκειν τοὺς ὑπάντοις μοραχούς». Διήρηται δὲ ἐν Λόγοις ΜΖ'. Κατόπιν δὲ τοῦ προτεταγμένου πίνακος φέρεται ἡ ἔξης ἐπιστολὴ τοῦ τὸ βιβλίον καλλιγραφήσαντος:

«Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ αἰδεσιμωτάτῳ καθηγουμένῳ καὶ ἡμετέρῳ πατρὶ ἐν Χριστῷ κυρίῳ κυρίῳ Νεοφύτῳ τῷ Σκορδηλῷ ἀρίστῳ ποιμένι τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς κυρίας Θεοτόκου τῆς Χρυσοπηγῆς ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Χρέος παλαιὸν ἐκπληρῶ καὶ μετὰ καιρὸν τῇ πανοσιότητί σου, διὶ μὲν ἡδυνήθης ἐν φέπόθου καιρῷ. Λοιπὸν ἀποβλέψασα ἡ αἰδεσιμότητη σου καὶ εἰς τὸ ἀδύνατόν μου, καὶ εἰς τὸν πόθον μου, ως φρονιμωτάτη μὲν θέλει κρίνει συγγράμμης ἄξιον, καὶ ως δικαιοτάτη θέλει ἀποδώσει τὸ πταλούμον εἰς τὴν ἀκαταστασιαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, τὰ διοτα ταῖς πλεα φορᾶς μᾶς φέρουσι μᾶλλον ἢ φέρονται ἀπὸ ἡμᾶς. Παρακαλῶ την λοιπὸν νὰ τὸ δεχθῆ καὶ δύνε καιροῦ χαριέντως καὶ ἀσπασίως, καὶ νὰ εὐχεται πρὸς Θεὸν καὶ δὲ ἐμὲ τὸν εὐτελῆ καὶ ἀμαρτωλόν. Ἔρθωσο ἐν Κυρίῳ, πανοσιώτατε πάτερ.

Ἐκ τῆς μονῆς τῶν Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Ἀρκαδίου, Ἰουλίου κβ' αχ.Ιη'.

Ο τῆς σῆς πανοσιότητος γρησιώτατος δοῦλος καὶ ἐν ιερομοράχοις ἐλάχιστος Συμεὼν ὁ Χαλκιόπουλος».

ΣΠΕ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ [ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΑΡΤΗΣ]

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, κατὰ μεσοῦσαν τὴν ΙΗ' ἔκατονταετηρίδα γεγραμμένον, ἐκ φύλλων δὲ συγκείμενον 77. Ἐν μὲν οὖν τοῖς προτέροις 46 περιέχεται χρονικὴ συνοπτικὴ ιστορία τοιάνδε ἐπιγραφὴν φέρουσα: «Χρονικὸν σύντομον ἐξ ἀρωρύμου τινὸς ἐπιμελεῖα συντεθέρ, ἐκ τοῦ πρώτου πλασθέντος Ἀδάμ ἀρχόμενον ἥως τοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους ζεμδ', ἀπὸ δὲ Χριστοῦ αψ.λζ'. Διὸ οἱ ἀνὰ χεῖρας λαβόντες, μὴ τὴν τοῦ συγγραφέως ὀλιγομαθίαν ὀλιγωρήσητε, ἀλλὰ τὴν τούτον προθυμίαν ἐπαινέσατε καὶ γάρ καὶ τῷ Θεῷ φίλα τὰ κατὰ δύναμιν. Ἔρθωσθε». Ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς 31 φύλλοις φέρεται ἡ ἀπὸ τοῦ ιεροῦ ἄμβωνος Ῥητορικὴ τοῦ ἀσιδέμου Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, οὕτως ἐπιγεγραμμένη: «Τοῦ πατιερώτατου καὶ φητορικωτάτου Μελετίου τοῦ Ἀθηνῶν Περὶ τοῦ πᾶς δεῖ δικιαζαντούς ξυγγράφειν», ήτις εἰς ιβ' διήρηται Κεφάλαια. Τὸ μὲν οὖν Χρονικόν, καὶ δὴ τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐνανθρωπήσεως, Ἐκκλησιαστικὴ ιστορία ἡ μᾶλλον τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως βασιλέων τε καὶ πατριαρχῶν τυγχάνει δν̄ ὁ δὲ συγγραφεὺς, εἰ καὶ ὑπὸ τῆς ἀνωνυμίᾳ κέχρυπται, ἀλλ' ὅμως ἐγνώρισεν ἡμῖν ἔαυτὸν ἄλλοθεν φησὶ γάρ περὶ τὸ τέλος τοῦ Χρονικοῦ: «Διέθυνε δὲ καλῶς καὶ ἀταράχως τὸν πατριαρχικόν, καὶ μὲν ψήφῳ συνοδικῇ ἀνεβίβασεν ἐκ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σαντορίνης εἰς τὴν μητρόπολιν Ναύπακτον καὶ Ἀρταν» (ὁ λόγος δὲ περὶ Γαβριὴλ Γ', τοῦ ἐν ἔτει 1702 πατριαρχήσαντος)· καὶ παρακατιών: «Διὰ δὲ τὴν ἄκοσμον αὐτοῦ [τοῦ πατριάρχου Κοσμᾶ] ἀκυβερνησταρ κατηγορηθεὶς ἐπὶ βῆματος βασιλικοῦ ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀρτῆς Νεοφύτου, Μαυρομάτη κατὰ κόσμον λεγομένου, κτλ.». Ἐκ τούτων οὖν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει φερομένων δύο ἴδιογράφων αὐτοῦ σημειωμάτων, τούτων: «Ἐκ τῶν τοῦ πρώην Ἀρτῆς Νεοφύτου Μαυρομάτη καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ» καὶ: «Ἐχαρίσθη μηῆμης ἐνεκα τῷ ἐμῷ κατὰ πτεῦμα νιῷ ιεροδιακόνῳ Ἰγρατίῳ τῷ Ἐπιδαυρίῳ, μέλλοντι ἀπιέραι ἐν Ἰωαννίτοις εἰς ἐπίδοσιν τῶν ὡν ἐφίεται ἐπιστημῶν. Ο Νεόφυτος πρώην Ἀρτῆς 1744 αὐγούστου 1», εἰκότως ἀν τις ἀποφήναιτο τοῦτον αὐτὸν εἶναι τὸν συγγραφέα¹. Ήμεῖς δὲ καὶ τοῦτο ἔχδούναι ἔγνωμεν ἐν τέλει τῆς Ἀκαγραφῆς.

¹ Ο ιεράρχης οὗτος, δι κατὰ κόσμον Μαυρομάτης ἐπονομαζόμενος, ως αὐτὸς οὗτος φησιν, Τὸν Πάριος τὴν πατρίδα, τῶν εὖ γεγονότων, παρ' Ιακώνῳ τῷ Μάνῳ συμμαθητεύσας Μαχαρίῳ ἐκείνῳ τῷ εύκλεεστάτῳ (ἴδιος δημιουργός τε εὗ).

ταύτης, εἰ μὴ δι' ἄλλο τι, διὰ τὰ διαφόρως γοῦν περὶ τῶν πατριαρχῶν ἴστορούμενα, παραλείποντες τὰ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδάμ πλάσεως ἕχοι τοῦ τελευταίου βασιλέως Περσῶν Δαρείου τοῦ Ναρσάμου, διὰ τὸ ἀπεσχῖσθαι ἐν τῷ μεταξὺ ἐν φύλλον.

ΣΠΓ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, φύλλα περιέχον 81, περὶ δὲ τὴν ΙΓ' φθίνουσαν ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον. Φέρετ τοιάνδε ἐπιγραφήν: «Περὶ βασιλείας Ῥωμαίων, ἐκ τῆς δευτέρας βίβλου Ἰωάννου μορφαρχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ ως ἐρ συντόμω καθ' ἴστορίαν». Ἐν ίδιῳ δὲ παραπήματι προσέθηκεν ὁ ἀντιγραφεὺς πίνακα, ἐν ᾧ ἔκτιθησιν ίδιώματι χυδαιοβαρβάρῳ ἀξιοσημείωτα τινα συμβάντα. Τοῦτον μεταγράφομεν ἐνταῦθα περιεργίας χάριν:

‘Ο μέγας Κωνσταντίνος ἐδιάβη τὸν Ῥώμην εἰς τὸν συγγένειον ἀπὸ Χριστοῦ, καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πάπα Σιλβέστρου· ἐπειτα ἐκαμένη τοῦ πάπα καὶ ἐχάρισέν τοῦ τὸν θρόνον.

Εἰς τὸν εὐαλή ἐκτισεν τὴν πόλιν εἰς τὰς ια' τοῦ Ματού μηρὸς ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

Εἰς τὸν ωκεῖον ἔτος Χριστοῦ ἀρχησαρ τὰ κτίσουν οἱ Βερετζάροι τὴν Βερετλαρ στὸ Ρεάλτο. Καὶ στὸν εὐαλή ἐκτισαν τὸν ἄγιον Μάρκον.

Εἰς τὸν αριθμὸν ἐκτισαν τὸ καμπανέλιν τὸν ἄγιον Μάρκον.

Εἰς τὸν αριθμὸν ἐκτισαν τὸν βασιλεὺς Φερδέρικος μὲ τὸν πάπα Αλέξανδρον.

Εἰς τὸν ωραῖον πρὸτερον τοῦ Χριστοῦ ἐκτιστηρ τὸ Τονδάχη [Δυρδάχιον;].

Εἰς τὸν αἵρετον πρὸτερον τοῦ Χριστοῦ ἐκτιστηρ ἡ Μιτυλήνη.

Εἰς τὸν αριθμὸν πρὸτερον τοῦ Χριστοῦ ἐκτιστηρ ἡ Ἔγριπος.

Εἰς τὸν αριθμὸν πρὸτερον τοῦ Χριστοῦ ἐκτιστηρ ἡ Ἀράπολι δὲ ἡ δεάμη ὑπὸ τοῦ Πριάμου βασιλέως.

Εἰς τὸν αριθμὸν [ἰσ. αριθμὸν] πρὸτερον τοῦ Χριστοῦ ἐκτισεν δὲ νίδος τοῦ ἄγιου Πριάμου τὴν Πάρτουβαρ.

Εἰς τὸν αριθμὸν πρὸτερον τοῦ Χριστοῦ ἐκτισεν δὲ τὸν ἱερός Ῥώμην τὴν Ῥώμην.

Εἰς τὸν αριθμὸν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπηρεαστον τὰ Ιεροσόλυμα ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

Εἰς τὸν αριθμὸν ἀπὸ Χριστοῦ ἐπηρεαστον οἱ Βερετζάροι τὴν Κρήτην ἀπὸ τοὺς Μώρους Ματού ι', διποῦ τὴν ὥριζεν δὲ φήγας τῆς Σπαριάς.

ΣΟΘ', σελ. 143), οὐ καὶ συνήθης ἦν λίαν φιλούμενος, καὶ ἐπιστολεικὴν μετ' αὐτοῦ εἶχε κοινολογίαν. Τοῦ πεπαιδευμένου καὶ ἐναρέτου τούτου ἀνδρὸς βιογραφίαν ἔξεδωκε τῷ 1880, ὡς ἐπληροφορήθημεν, δ. Α. Π. Γ. Εύμορφόπουλος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐταιρείας τῶν μεσαιωρικῶν ἀρχείων· ἀλλὰ μὴ ἐντυχόντες τῷ βιβλίῳ ἀγνοοῦμεν τὰ καθ' ἔκαστον τοῦ βίου αὐτοῦ. Οὗτος καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς ἔτι ἀνακειμένην ἐν τῇ Πατμιάδι ἐλληνικῇ σχολῇ εἰκόνα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐδωρήσατο, ὡς δηλοῦσιν οἱ ὑποκάτωθεν αὐτῆς φερόμενοι στίχοι οἵδε:

Νεοφύτον δώρημα τοῦ πρώην Ἀρτης

Σχολῆ τῆς Πάτμου, καθηγητὴν αὐχούσην

Ἐγ διακότοις Μαχάριον τὸν πάτρον.

Τοῦ φοιτῶντας δὲ σοφίζεται ιεράρχαι.

Ἐτος ἀπὸ Δ[ριστοῦ] αψίλα.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκκρεμέσι ὠρολόγιον μετ' ἐπιγραφῆς ὡς αὐτῶς τῇ αὐτῇ σχολῇ προσανέθηκε, καλλιτέχνημα τυγχάνον τῶν ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ Ὅρει μοναχῶν, διπερ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀποσταλὲν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ἀπώλετο. Ἐγκατεβίωσε δὲ ἐν τῇ Ἀθωΐτιδι μονῇ τῆς μεγίστης Λαύρας, ἐν ᾧ καὶ εὐκτήριον δῖον εἶχε δειμάμενος, ὡς λέγει ὁ τὸ βιογραφικὸν ὑπόμνημα τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ῥώσου συντάξας [δρα. N. Μαργαρολόγ. σελ. 129, ἔκδ. Ἀθην., 1856].

Εἰς τὸν ἀσμγ' ἐπῆραν οἱ Τοῦρκοι τὸ Ἐξαμίλιον.

Στὸν ἀντρόν ἐπῆραν οἱ Τοῦρκοι τὸν Μυζηθρᾶν (δηλ. Μιστρᾶν).

Στὸν ἀνόντα ἐπῆραν οἱ Τοῦρκοι τὴν Ἐγριπορίαν καὶ ἡμέρα κυριακή.

Στὸν ἀνοῖς ἐτίκησεν δὲ Μπαρμπαρούσσος τὰ δωδεκάνησα.

Στὸν ἀνοη̄ ἔκαμεν ἀγάπην δὲ Σουλτάνη Μεμέτης μὲ τὸν Βερετζάρον. Τὸ αὐτὸν ἔτος
Αὐγούστου καὶ ἐπῆρεν δὲ Τοῦρκος τὰ γηστα Θιάκην, καὶ Λόφιον, καὶ τὴν Ἀγίαν Μαύραν.

Στὸν ἀνοθέτη ἐπῆρεν δὲ Ἀχούσιετ-μπασᾶς τὸν Ὄτροντος. Τὸ αὐτὸν ἔτος ἐπολέμησεν δὲ
Μησέλ-μπασίας τὴν Ρόδον καὶ δὲν τὴν ἐπῆρεν.

*Στὸν ἀνπόντη ἐπέθαρεν δὲ σουλτάνη Μεμέτης. Καὶ ἐπολέμησεν δὲ Δούκας τῆς Καλαβρίας
τὸν Ὄτροντό καὶ πήρεν τὸν.*

*Στὸν ἀνήθετη ἐπῆρεν δὲ σουλτάνη Μπαριαζήτης τὴν Ἐπακτονίαν ἀπὸ τὸν Βερετζάρον
Αὐγούστου καὶ θεοντα.*

*Στὸν ἀφρόντη ἐπῆρεν δὲ ἀρωθερ τὴν Μεθώρην Αὐγούστου θεοντα καὶ τὴν Κορώρην ἀπὸ τὸν
Βερετζάρον.*

Στὸν ἀφρίδην ἐπῆρεν δὲ σουλτάνη Σελίμης τὸν Κάερος Ιαροναρίου καὶ. Ἐπέθαρε στὴν
πόλιν.

Στὸν ἀφκάντη ἐπῆρεν δὲ σουλτάνη Σαλαμάνης τὸν Μπελογράδι.

*Στὸν ἀφκάντην ἐπῆρεν δὲ ἀρωθερ στὴν Ρόδο μὲ τὴν ἀρμάδαν τον Ιουρίου καὶ, καὶ στὰς
ιερᾶς τοῦ Ιουλίου ἡμέρα ἐκτῇ ἐδοσεν πόλεμον μὲ φωτιὰ καὶ ἄλλα πράματα. Καὶ εἰς τὰς
δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐδοσεν δμοίως πόλεμον καὶ εὐγαλάν τους κακὰ δέξω.*

*Στὶς θεοντα δμοίως ἐδοσεν πόλεμον μὲ λοιψτάρδες καὶ φωτιὰν καὶ ἐμοντάραν ἀπάρω
καὶ ἐγκρεμισαστὸν τους, καὶ ἐβάλαν φλάμονα, καὶ ἐσκοτώθησαν πολλοὶ Τοῦρκοι. Σε-
πτεμβρίου ιερᾶς, καὶ πῆραν κακὴν ἡμέρα μὲ φωτιά.*

*Στὶς καδέτης ἐδοσεν μέγαν πόλεμον μὲ μύρες καὶ φωτιά, καὶ ἐσμιξε σπαθί μὲ σπαθί, καὶ
κράτηξεν δὲ πόλεμος ὥραις ιερᾶς, καὶ ἐπῆρεν καὶ τὸ μπελοβάρδιν τοῦ Σπάρια, καὶ ἐκρά-
τηξεν ὥραις δέκας, καὶ πάλιν τὸν ἐπῆραν καὶ εὐγαλάν τους δέξω καὶ σκοτώθησαν Τοῦρκοι
χιλιάδες δέκας. Οκτωβρίου ιερᾶς ἐδοσεν δμοίως πόλεμον, καὶ ἀρέβησαν ἀπάρω, καὶ εὐγαλάν
τους δέξω.*

Στὶς θεοντα δμοίως, καὶ εὐγαλάν τους δέξω.

*Στὶς ιερᾶς ἐδοσεν δμοίως πόλεμον εἰς τὴν πόρταν τοῦ ἀγίου Αθανασίου, καὶ ἀρέβησαν
ἀπάρω στὸ μπελοβάρδιν καὶ ἐβάλαν φλάμονα, καὶ ἐπολέμησαν σπαθίν μὲ σπαθίν δλη
μέρα, καὶ εὐγαλάν τους δέξω.*

*Στὶς καβάντης δμοίως πόλεμον στὴν ὁδριακήν, καὶ ἐσκότωσαν Τοῦρκους χιλιά-
δες ιερᾶς.*

*Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ ἔκαμεν χαλασίαν καὶ ἐμπῆκαν πολλοὶ Τοῦρκοι, καὶ εὐγαλάν
τους δέξω κακῶς ἔχοντα.*

*Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ θεοντα, ἡμέρα σαββάτῳ, ἐμπῆκαν μέσα στὸ μανδράκι, καὶ δοις ἐμπῆκαν
τόσοις ἐπομεῖναν Δεκεμβρίου καὶ ἀφκάντη ἐπαράδωκάν τὴν τοῦ Τοῦρκουν.*

Στὸν ἀφκάντη ἐπῆραν τὴν Χίο.

Στὸν ἀφκάντη ἐγίνη η μάχη.

*Στὸν ἀφρόντη ἐπῆραν τὴν Κύπρον δὲ σουλτάνη Σελίμης, τὴν Λευκοσταρίαν Σεπτεμβρίου ιερᾶς.
Καὶ εἰς τὸν ἀφρόντη ἐδωκαν μὲ τὸ θέλημάν τους τὴν Ἀμόχοστον Αὐγούστου καὶ.*

*Στὸν ἀφρόντη Οκτωβρίου η ἡμέρα κυριακή ἐβηστιρίσαν η δύο ἀρμάδες, οἱ Τοῦρκοι
μὲ κάτερα τέ καὶ γαλιότες ρέ τῆς Μπαρμπαρίας, καὶ οἱ Χριστιανοὶ μὲ ρού, οἱ Βερετζά-*

τοι, καὶ σ' χοντρά, καὶ διφίγας μὲ τὸν Μάλταν καὶ τὸν Δούκα ξ', ἀπ' ὅξω ἀπὸ τοὺς Κουτζούλοντας, καὶ ἐχράτηξεν διπόλεμος ὥραις γ', καὶ ἐνικῆσαν οἱ χριστιανοὶ καὶ δὲρ ἐγλύτωσαν παρὰ κη' τούρκικα κάτεργα μὲ γαλιότες ποὺ τὰ ἐπῆρεν δια Λούτζαλης καὶ ἐφυγεν.

ΣΠΙΖ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, φύλλα περιέχον 140, γεγραμμένον δὲ τῷ αχλί ἔτει ὑπό τινος Μελετίου. Ἐν αὐτῷ εὑρηνται: α') Ἀπάρθισμα διαφόρων ιστοριῶν ἐκ τῆς παλαιᾶς θείας Γραφῆς. β') Διάφοροι ιστορίαι περὶ τῶν τῆς Κωνσταντιούπολεως βασιλέων καὶ ἀριῶν τινῶν. γ') Ιστορία τῶν Οθωμανῶν βασιλέων ἀπὸ Οσμάνου Α' μέχρι Σελίμου τοῦ Β', ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ιστορίαι τῶν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντιούπολεως. Ἐστι δὲ τοῦτο ἐν φράσει χυδαίᾳ. δ') Γερραδίου τοῦ Σχολαρίου πατριάρχου Κωνσταντιούπολεως "Εκθεσις τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν πρὸς τὸν ἀμηρᾶν σούλταν Μεχμέτην, μετὰ καὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ καδῆ Βερβοίας Ἀχιμέτου. ε') Ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενῆς. Α' Συνόδου Πρότασις φιλοσόφου τινός, ὑπέρ τοῦ θεομάχου Ἀρείου ποιουμένου τοὺς λόγους· καὶ σ') Τοῦ δούλου Πατρὸς ημῶν Μαξίμου Κεφαλαία Περὶ ἀγάπης».

ΣΠΗ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ ἐκ φύλλων 147 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ τῷ αχλί. Φέρει τοιάνδε ἐπιγραφήν: Ἐκλογὴ Κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ιερῶν, καὶ πολλήν τινα καὶ παντοδαπή καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλίαν· καὶ τῶν μὲρες διαλαμβανόντων περὶ θαράτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιωτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράτων καὶ φρικτῶν μυστηρίων».

ΣΠΘ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ ἐκ φύλλων συγκείμενον 148, γεγραμμένον δὲ περὶ ἀρχομένην τὴν ΙΗ' ἐκατονταετηρίδα. Ἐστι δέ: Συντακτικὸν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν κατέρωτα πόκρισιν.

Σγ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ [ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΕΩΣ]

Καὶ τοῦτο ισομέγεθες καὶ σύγχρονόν ἔστι τῷ προτέρῳ. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 116 καὶ περιέχει Ῥητορικὴν τέχνην εἰς τρία διηρημένην βιβλία μετὰ σχολίων περὶ τὴν φαν., ἡς τὸ Προσόμιον ὡδέ πως ἄρχεται: «Τὴν ἐμφυτον ἐπιθυμίαν καὶ ἐφεσιν, ἃς περὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ μαθήματα φύσει ἔχοντιν ἀνθρώποι (ἐν αὐτοῖς γὰρ καθέστηκεν ἡ τοῦ ἀνθρωπίου βίου εὐδαιμονία τε καὶ τελειότης), ἐσκεμψιέρως ἐννοησάμενος διφύλλοσοφος, ἐν τῷ Α' τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ οὕτω κατὰ λέξιν διέξει: «Πάντες ἀνθρώποι τοῦ εἰδέκαιοι φύσει ὄρεγονται». Τοιγαροῦν, εἰ καὶ ἐμφυτος τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐφεσις αὗτη καὶ οφεξις, ἐμπης